

மனமாற்றம்

மோட்ச வாழ்வின் ஆரம்பம் ...

Publication

பொருளடக்கம்

1. இளைப்பாறுதல் வேண்டும் 3
2. மனுஷர்கள் யார்? 9
3. ஆத்துமா எப்படி உருவாகிறது? 19
4. நன்மை செய்யும் தெய்வம் 29
5. இயேசுகிறிஸ்துவே இரட்சகர் 41
6. உன் ஆத்துமாவின் விலை என்ன? 53
7. நம் எண்ணங்கள் உருவாக்குவது தேவ சாயலையா? 61
8. மோட்சம் போக என்ன செய்ய வேண்டும்? 66
9. மதம் ஒரு தடையா? 82
10. ஜெபம் ஆவியின் உறவாகும் 95

இளைப்பாறுதல் வேண்டும்

அன்பான சகோதரரே, சகோதரியே
உங்களை இயேசுகிறிஸ்துவின்
நாமத்தில் வாழ்த்துகிறோம்.
வாருங்கள் நம்முடைய ஜீவனுள்ள
தேவனின் இளைப்பாறுதலில்
பிரவேசிக்கலாம்.

மனுஷராகிய நாமனைவரும் தினமும் குளித்து, சுத்தமான உடை
உடுத்தி, சாப்பிட்டு வாழ்பவர்கள். அசுத்தமான யாதொன்றையும்
நாம் பெரும்பாலும் விரும்புவது இல்லை. கடவுள் பயமும் நம்மிடம்
நிச்சயமாய் இருக்கின்றது. அதனால் பல மதங்களையும், வழிபாட்டு
முறைகளையும் இன்று உலகில் நாம் உருவாக்கி வைத்துள்ளோம்.
இதே உலகில், தேவனது வேதமும் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
தங்கத்தையும், வைரத்தையும் தேடும் மனிதர்கள், தங்களது
ஆத்துமாவைக் காக்கும் தேவனுடைய வார்த்தைகளையும்
தேடத்தான் வேண்டியுள்ளது. நம்முடைய வாழ்க்கையை எதற்காக
கடவுள் உண்டாக்கி இருக்கின்றார் என்பதை நாம் அறியாமல்
காலத்தை கழித்துக்கொண்டு இருந்தால், அந்த வாழ்க்கையில்
பொருளாசையும், பொழுது போக்கு அம்சங்களும், பெருமை இல்லை
வறுமை, சோகம் இல்லை சிரிப்பு மட்டுமே நிறைந்திருக்கும்.

சிந்தனை வாழ்வின் முக்கியத்தை நாம் உணரவேண்டும். ஏனென்றால் சிந்தனையினால் உருவாகுவதுதான் நமது குணங்களாகும். ஒரு மனுஷனின் குணங்கள் இந்த பூமியிலே அவன் கற்றுக்கொள்ளும் வார்த்தைகளினால் உருவாகின்றது. இந்த குணங்கள் உருவாக்குவதுதான் ஆத்துமா என்ற ஆவியின் வடிவம், அதாவது சாயல் (Likeness) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு ஆத்துமாவின் சாயல் அதின் நித்திய வாழ்விடத்தை (Eternal destination) தீர்மானிக்கிறது.

இளைப்பாறுதலின் அர்த்தம் என்ன?

இளைப்பாறுதல் நமக்கு உண்டு. இது ஆத்துமா சமாதானத்தில் பரிபூரண சந்தோஷத்தை பெறும் நிலையாகும். தேவனாகிய கர்த்தர் (சிருஷ்டிப்பவர்) நம்மை மிகவும் நேசிப்பதால், நமது ஆத்துமா களைப்படையாமல் இளைப்பாற ஒரு வாசஸ்தலத்தை உண்டாக்கி வைத்திருக்கின்றார். அது பரம பிதாவாகிய கடவுள் வாழும் பரமண்டலங்களில் உள்ளது. அங்கே சென்று நாம் அவருடன் இளைப்பாற, மனச்சுத்தம் அவசியமாகிறது. ஏனென்றால் கடவுள் சத்தியமுள்ளவராக ஜீவிக்கின்றார்; அவர் நீதியிலும், நியாயத்திலும் பிரியமுள்ளவராக இருக்கின்றார். இப்பொழுது நாம் வாழும் இந்த உலகம் நன்மையும் தீமையும் நிறைந்ததாய் உள்ளது. அதனால் தீமையை நம்மைவிட்டு அகற்றி நன்மை மாத்திரம் செய்ய, முதலில் தேவன் நமக்கு கற்றுத் தருகின்றார். இது இளைப்பாறுதலில் நாம் பிரவேசிக்க மோட்ச வாசலை நமக்குத் திறக்கின்றது. இதை நாம் உணர்ந்தால் கவலைப்படத் தேவையில்லை. மனிதன் தோன்றிய

அல்லது உருவான கால முதல், சரீர சுத்தமாகுதலையும், மற்றும் ஆத்தும பரிசுத்தத்தையும் குறித்து, தேவன் தமது வேதத்திலே நமக்கு போதித்து வந்திருக்கின்றார். இவை இரண்டையும் குறித்து, இந்தப்புத்தகம் ஒரு விளக்கம் அளிக்கின்றது.

இன்றைக்கு மனிதர்களுடைய வாழ்க்கையில் பல சவால்களை அவர்கள் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. சுவாசிக்கும் காற்றிலும் கூட அவர்களுக்கு சங்கடமுள்ளது. உலகின் தட்ப வெட்ப சூழ்நிலைகள் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. அன்றாடம் உணவு, உடை மற்றும் இருப்பிடத்திற்காக, மனிதர்கள் மிகவும் கடினமாக உழைக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த சூழ்நிலையில், தேவனுடைய திட்டத்தை குறித்து சிந்திக்கவோ அல்லது அதில் பங்கு பெறவேண்டும் என்ற தீர்மானம் எடுக்கவோ அவர்கள் தடுமாற்றம் அடைகின்றார்கள். கிடைக்கும் கொஞ்ச நேரத்தில், சிற்றின்ப வாழ்க்கையின் தீமையை அறியாமல், பலர் அதில் மனதை பறிகொடுத்து விடுகின்றனர். இதனால் இந்த உலகத்தின் பாவ பழக்க வழக்கங்களுக்கு அவர்கள் அடிமைபட்டு, வருத்தத்தையே பெரும்பாலும் சம்பாதிக்கின்றனர். யார் இவர்களை விடுவிக்க கூடும்? எங்கே போகிறது இவர்களது பயணம்? நிச்சயமாகவே மரணம் என்ற ஒரு நாள், மனிதரின் வாழ்க்கையை முடிவுக்கு கொண்டுவந்து விடுகின்றதா? மரணம் என்பது மனுஷரை இந்த உலகத்தை விட்டுப் பிரிக்கின்றதா, அல்லது மரணத்திற்கு பிறகு நித்தியமாக அவர்கள் இல்லையென்ற நிலை உருவாகின்றதா?

இந்த உலக வாழ்க்கைக்காக மட்டும் கடவுள் தேவையா?

மோட்சம் என்பது கற்பனையா! இல்லை நிஜமா?

இப்படிப்பட்ட பல கேள்விகளுக்கு பதில் கிடைப்பது சுலபமல்ல.

இங்கே நாம் விடைகாண முயற்சிப்பது எதற்கு?

எந்த பாதையில் சென்றால் நாம் வாழும் இந்த வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கிடைக்கும்; அதாவது ஆத்துமா இளைப்பாறுதலை பெறும் என்பதே!

பரிசுத்தமான பரமாத்துமாவை (கடவுளை) நாம் கண்களால் பார்க்க முடியாது. இதயத்தில் உணரத்தான் முடியும். அதைப் போலவே, தீமையாகிப்போன சாத்தானையும் (தீய ஆவி), அவனுடைய தேவர்களையும் கூட (அசுத்தமான ஆவிகள்) மனுஷராகிய நாம் கண்களால் பார்க்க முடியாது. ஆகையால் நாம் வாழும் இந்த பூமியில் கடவுளை கண்களால் பார்க்க எடுக்கும் முயற்சிகள் யாவும் வீணான வழிபாடுகளைத்தான் தோற்றுவிக்கும். இதுதான் பலவிதமான மதங்களும், கோட்பாடுகளும் உலகில் உண்டாகக் காரணமாகும்.

பரிசுத்த ஆவியான கடவுள் நமக்குத் தந்திருக்கும் வாழ்க்கை நித்தியமானது. இதுவே குணங்களுடைய நம்முடைய ஆத்துமாவாகும்.

இந்த ஆத்துமா உலகத்தில் தனது பிதாவாகிய தேவனை அறிந்து கொண்டு, அவரின் வார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது அது சத்தியமான பாதையில் நடந்து, உண்மைக்கு சாட்சியாக ஜீவிக்கும். மாத்திரமல்ல அந்த பரமதேவனின் அன்பு சாயலை (Likeness of God) வெளிப்படுத்தும்.

கடவுளின் பார்வையில் நேர்மையாய் நடந்தவர்கள் சமாதானத்துக்குள் பிரவேசித்து, தங்கள் படுக்கைகளில் இளைப்பாறுகிறார்கள் (ஏசாயா 57:2).

மனுஷருக்கு செம்மையாகத் தோன்றுகிற பல வழிகள் உண்டு. அவை யாவுமே முடிவில், நித்தியமாக வாழும் கடவுளைவிட்டு அவர்களை பிரிக்கும் மரண வழிகள் என்று பரிசுத்த வேதாசிரமம் நமக்குத் தெளிவுப்படுத்துகின்றது. ஆகையால் ஜீவனுள்ள தேவனின் பார்வையில் நாம் வந்து சேரவேண்டும். அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக நற்கிரியைகளை நடப்பிக்க வேண்டும்.

இளைப்பாறுதல் எல்லோருக்கும் தேவையா?

இளைப்பாறுதல் என்பது சமாதான வாழ்க்கையாகும்.

சரீரத்தை விட்டு பிரியும் ஆத்துமா மனித உறவைவிட்டு பிரிகின்றது.

அப்பொழுது அதற்கு நித்திய உறவான கடவுளும், ஆவிக்குரிய உலகமும் தேவைப்படுகின்றது. நாம் சரீரத்தில் வாழும் காலத்தில், இந்த பூமியில் நமக்கு தேவையான உணவு, நீர், மற்றும் காற்றைத் தந்த கடவுள், நித்திய வாழ்விற்காக எவ்வளவு மேன்மையான காரியங்களை மோட்சத்தில் வைத்திருக்கின்றார் என்று அறிவது நன்மையானது.

வழிகளில் நின்று, பூர்வ பாதைகள் எவையென்று கேட்டு விசாரித்து, நல்ல வழி எங்கே என்று பார்த்து, அதிலே நடவுங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாவுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

நம்மை நேசித்தவர்கள், பரிசாக தந்த ஒரு பொருளை நாம் மிகவும் கவனமுடன் பாதுகாப்பது வழக்கம். அதின் விலை, அதைத் தந்தவரின் அன்பாக கருதப்படும். மாத்திரமல்ல அந்தப் பரிசு, நமது வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய இடத்தையும், மரியாதையையும்

பெற்றுவிடும். கொஞ்சம் யோசித்துப்பாருங்கள், அளவிட முடியாத தம்முடைய அன்பினால், நம்மை உருவாக்கி, எல்லாவிதத்திலும் நேசித்து ஆதரவளிக்கும் ஒரே தேவனாகிய இயேசுகிறிஸ்து, நமக்கு தந்திருக்கும் ஜீவனை அதாவது ஆத்துமாவை, நாம் எப்படி வைத்திருக்கின்றோம்? என்ன மரியாதையை அதைத் தந்தவருக்கு நாம் செலுத்துகின்றோம்?

நித்தியவாசியும், பரிசுத்தர் என்கிற நாமம் உள்ளவராகிய மகத்துவம் நிறைந்த உன்னதமானவர் சொல்கிறார்:
 உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் (மோட்சத்திலும்)
 வாசம் பண்ணுகிற நான், பணிந்தவர்களின் (என் வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்கள்) ஆவியை
 உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்கினவர்களின் இருதயத்தை
 உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்குண்டு பணிந்த
 ஆவியுள்ளவர்களிடத்தில் வாசம் பண்ணுகிறேன்.
 நான் எப்போதும் வழக்காடமாட்டேன்; நான் என்றைக்கும்
 கோபமாயிருப்பதுமில்லை; ஏனென்றால், ஆவியும், நான்
 உண்டு பண்ணின ஆத்துமாக்களும், என் முகத்துக்கு
 முன்பாக சோர்ந்து போகுமே (ஏசாயா 57: 15,16).

இப்படியாக நம்மிடத்தில் பேசுகிறவர்தான் மோட்சத்தில் வாழும் கடவுள். உங்கள் ஆத்துமா இந்தக் கடவுளுடன் சமாதானம் பெற நல்ல வழி எதுவென்று இந்தப்புத்தகம் கற்றுத்தருகிறது. உங்களை தேவனாகிய கர்த்தர் ஆசிர்வதிப்பாராக.

மனுஷர்கள் யார்?

கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்கள் முதலில் ஒரு ஆணும், பிறகு ஒரு பெண்ணும்தான்.

ஆதாம் என்றால் மனுஷன் என்று அர்த்தமாகும்; இவனது

சரீரம் மண்ணிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டது;

ஏவாளின் (மனுஷி) சரீரம் மனுஷனிலிருந்து உண்டானது.

இவர்கள்தான் இன்று கடவுளுடைய அநுக்கிரகத்தினால், (ஆசிர்வாதம்) சுமார் 700 கோடி ஜனங்களாக பலுகிப் பெருகி, உலகமெங்கும் 200க்கும் மேற்பட்ட தேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

நம்முடைய முன்னோர்களான இந்த மனுஷனும், மனுஷியும், கடவுளுடைய பிள்ளைகளாக உருவானவர்கள். ஆனால், கடவுள் தங்களையும், தங்கள் பிள்ளைகளையும் ஆளவேண்டுமா அல்லது தாங்களே தங்கள் பிள்ளைகளை ஆளவேண்டுமா, என்ற கேள்விக்கு விடை காணும் தேர்வில் (test of faith), இவர்கள் படுதோல்வி அடைந்தவர்கள். இன்றும் கூட

நமக்கு முன்பாக எழும்பும் ஒரு கேள்வி இதுதான்:

கடவுள் வார்த்தைகளை நாம் கேட்க வேண்டுமா அல்லது

நம்முடைய வார்த்தைகளை கடவுள் கேட்பதா?

கடவுளின் வார்த்தைகளை கேட்பவர்கள், அவரை உருவாக்கத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர்களின் நம்பிக்கை, கடவுள் தங்களை உண்டாக்கியுள்ளார் என்பதாகும்.

பல உருவங்களில் தெய்வத்தை தேடி அலைந்து,
 தங்களுடைய மனதை சுய சிந்தனைக்கு
 ஒப்புக்கொடுப்பவர்கள், சக மனுஷர்கள் தங்களை ஆளவும்,
 தங்களது ஆசைகளுக்காக வாழவும் முயற்சி எடுப்பவர்கள்.
 எல்லா மனுஷரும் ஆதாம், ஏவாளின் பிள்ளைகளாக இருப்பதினால்,
 அவர்களின் வாழ்க்கை சுத்தமடைய வேண்டும் என்று மனுஷரை
 படைத்த கடவுள் விரும்புகின்றார். அதாவது,
 தோல்வியடைந்த மனித சமுதாயம் வெற்றி காணவேண்டும்
 என்பது தேவ திட்டமாக இருக்கின்றது.
 இதைக்குறித்து சற்று அறிந்து கொள்வோம்.

சரீர சுத்தமாகுதல் எதற்கு?

ஏவாள் தேவனால் உண்டான முதல் மனுஷி. இவள் தேவனின்
 நன்மையான அன்பு வார்த்தைகளை உதறி தள்ளிவிட்டு, பிசாசின்
 (சாத்தான்) தீமையான ஆசை வார்த்தைகளை நம்பியதின்
 விளைவாக, சரீரம் அசுத்தப்பட்டுப் போனது.

அப்பொழுது சர்ப்பம் (சாத்தான்) ஏவாளை நோக்கி: நீங்கள்
 சாகவே சாவதில்லை; நீங்கள் இந்த மரத்தின் கனியைப்
 புசிக்கும் நாளிலே உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும்,
 நீங்கள் நன்மை-தீமை அறிந்து தேவர்களைப் போல்
 இருப்பீர்கள் என்றும் தேவன் அறிவார் என்றது.

சாத்தான் என்பவன் கற்பனை உருவமல்ல. அவன் தேவனற்ற ஒரு
 வாழ்க்கையை நடத்தும், பாவத்தில் விழுந்துபோன முன்னாள்
 தேவதூதன் (Former Arch Angel). இப்பொழுது இவன் கடவுளை
 எதிர்த்து விழுந்துபோன தேவர்களின் தலைவனாக (Leader of the
 Fallen Angels) இருக்கின்றான். இந்த தேவர்கள், பிசாசின் தவறான

போதனைகளை கேட்டதினால், தேவனோடு வாழும் சிலாக்கியத்தை இழந்து, விழுந்து போனார்கள். அதனால் இவர்கள் சாத்தானின் வேலைக்காரர்களாக, நாம் வாழும் இந்த பூமியில் சுற்றித்திரிந்து, அப்பாவிமான மனுஷரையும், பேதைகளையும், தீமையான பாவங்களை செய்யும்படி தூண்டுகிறார்கள். மனுஷர்கள் பாவம் செய்வதற்கு இவர்களே காரணம். மோட்சத்தைவிட்டு துரத்தப்பட்ட இந்த தேவர்களை நம்பி நாம் மோசம் போகலாமா?

சாத்தான் சொல்லியது போல, அவனது வார்த்தைகளுக்கு மனுஷர்கள் கீழ்ப்படிந்து, கடவுளால் தங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியை புசித்ததினால், அவனது தேவர்களைப் போல இவர்களும், தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மனதில்லாமல் பாவ வாழ்க்கையை விரும்பி அதற்கு அடிமையாகின்றார்கள்.

தேவ மகிமையான பரிசுத்த ஆவியானவரே கடவுள். இவரே நம் முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிற “பரமாத்துமா” என்பவர் (Greater Soul). இவர் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஆவியான தேவன் (Omni Potent Spiritual God). இந்த தேவன் கற்றுத்தந்த சத்தியத்தை ஆதாம் மறந்து, அவரது கட்டளையை மீறினான். பிசாசின் தந்திர வார்த்தைகளால் ஏமாற்றம் அடைந்த, தன் மனைவியின் சொல்லை நம்பி மோசம் போனான். அதனால் அவனது சிந்தனையும், அதைத் தாங்கும் சரீரமும் கெட்டுப்போனது. தேவனுடைய வார்த்தைகளை வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிய இவர்கள் இருவரின் மனமும் அசுத்தமாகிப் போனது. மனுஷரின் ஆத்துமாவில் பரமாத்தமா வாசம் செய்ய விரும்புவதால், அந்த ஆத்துமாவைத் தாங்கும் சரீரம் முதலாவதாக பரிசுத்தத்தை பெற வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகின்றார்.

மாம்சீக உறவுகள்

தமது வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியாமல் போன மனுஷனுக்கும், மனுஷிக்கும், பாவ மன்னிப்பை பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதியை அளிக்கும் படியாக, பரம தந்தையானவர் தோலாடைகளை முதலில் உடுத்துவித்தார். அவர்கள் பயத்தை நீக்கினார். ஏதேன் தோட்டம் மனுஷர்கள் உருவான இடமாகும். தோலாடைக்காக, விலங்குகளின் இரத்தத்தை பாவ நிவாரண பலியாக செலுத்தினார் இறைவன் (ஆதியாகமம் 3:21). அந்த இரத்தத்தினால் தங்கள் நிர்வாணத்தை மறைத்துக்கொண்ட முதல் குடும்பம், மனச்சுத்தமின்றி, அதாவது கீழ்ப்படியாத ஆத்துமாவிலே (Disobedient Soul), ஆசைகளுடன் கூடிய தங்களது மாம்சீக வாழ்க்கையை (Physical Life) துவக்கினார்கள்:

ஆதாம் தன் மனைவியாகிய ஏவாளை அறிந்தான்; அவள் கர்ப்பவதியாகி, காயினைப் பெற்று (முதல் பிள்ளை), தேவனால் ஒரு மனுஷனைப் பெற்றேன் என்றாள்.

ஆதித்தாயிற்கு இருந்த இந்த அறிவு, ஏன் இன்று நம்மிடம் இல்லை. தேவனாகிய கடவுள்தான் நம்முடைய சரீரத்தில் வாழும் ஜீவனைத் தருகிறவர் (ஆதியாகமம் 4:1). இப்படியாக மனித சமுதாயம் வளரத்தொடங்கியது. மனுஷர்கள் பூமியெங்கும் பெருகி, தங்களுக்கு ஏற்ற பல இராஜ்ஜியங்களை அமைத்துக் கொண்டார்கள். ஆத்துமா சுத்தமின்றி அதாவது சிந்தனை வாழ்வு கெட்டுப்போன மனுஷர்களுக்கு பிறக்கும் பிள்ளைகள், இப்போது தேவனுடைய மாறாத அன்பினாலே அதாவது கிருபையினாலே பரிசுத்தமடைய வேண்டும். தெளிவாகச் சொன்னால் நன்மையை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுவே தேவனுடைய திட்டமாக இருக்கின்றது.

கடவுள் மனுஷரை செம்மையானவர்களாகத்தான் அதாவது நன்மை செய்பவர்களாக தோற்றுவித்தார்; அவர்களோ கேடான சிந்தனைகளையும், ஆசையுள்ள வாழ்க்கையையும் தேடிக்கொண்டார்கள்.

இந்த பொல்லாத ஆசைகளை நம் மனதில் விதைப்பவர்கள்தான் விழுந்துபோன தேவர்கள். இவர்கள் பூமியின் கடவுள்களாக தங்களை நினைக்கும்படியும், கும்பிடும்படியும் மனுஷரை ஏமாற்றி, தேவாதி தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரைவிட்டு அவர்களைப் பிரிக்கின்றார்கள்.

வேதப்புத்தகத்தில் இவ்வாறு வாசிக்கின்றோம்:

நீ நன்மை செய்தால் மேன்மையில்லையோ? நீ நன்மை செய்யாதிருந்தால் பாவம் உன் வாசற்படியில் படுத்திருக்கும்; பாவத்தின் ஆசை (temptation) உன்னைப் பற்றியிருக்கும், (ஆதியாகமம் 4:7),

பாவத்தின் ஆசை நம்மைப்பற்றிப் பிடிக்கும் வேளையில், நாம் அதை ஆண்டு கொள்ள வேண்டும் என்று கடவுள் (பரிசுத்த ஆவியானவர்: Holy Spirit) கூறுகின்றார். பாவம் நம்மை ஆளுவதிற்கு நாம் அதற்கு அடிமையாகக் கூடாது.

பாவம் என்பது, நமக்கு பிடித்த ஆசைகளை நிறைவேற்றும் ஒரு தேவனற்ற வாழ்க்கையாகும்.

கடவுளுக்கு பிரியமான நீதி, நியாயங்களை மறந்து வாழும் வாழ்க்கை இது. கடவுள் நம் வாழ்க்கையை ஆளாவிட்டால், இந்த உலகத்தின் ஆசைகள்தான் நம்மை ஆண்டுகொள்ளும். பொருளாசை நம் வாழ்க்கையை அழிக்கும் ஆயுதமாகும். இதனால் மாம்சீக குணங்கள் வளர்கிறது.

உலகத்தின் ஆசைகளை மறந்து மனுஷரால் வாழ முடியுமா?

பிசாசு எப்பொழுதும் எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடி சுற்றித்திரிவதாக வேதம் சொல்கிறது (Devil is roaming around with an evil plan to trap the souls into his net). மனுஷரை பாவத்தில் வீழ்த்தும்படியாக, அவன் பலவித இச்சையான சிந்தனைகளை தினமும் நம் மனதில் விதைத்து போடுகின்றான். அதனால் தீமையான எண்ணங்களோடும், சிந்தனைகளுடனும் அலைந்து திரிபவர்கள், மனுஷராகிய நாம்தானே. என்ன செய்வது? தேவன் இந்த உலகத்தில் பிறந்த முதல் பிள்ளை காயினைப்பார்த்து கேட்ட அதே கேள்வியைத்தான், இன்றும் நம்மைப் பார்த்து கேட்கின்றார்: நீ நன்மை செய்தால் மேன்மையில்லையோ?

தீமையான வார்த்தைகள் ஆசைகளை நமக்குள்

தூண்டிவிடுகிறது; இந்த ஆசைகளே பாவமாகும்.

பாவம் என்பது தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாத குணமாகும். இது மரணத்தை கொண்டு வருகின்றது. அதாவது நமது வீணான ஆசைகள் நம்மை தேவனைவிட்டு பிரிக்கின்றது. மாறாக தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியும் குணம் அவருடைய நீதியை நம் வாழ்க்கையில் நிலைநாட்டுகின்றது. அதனால், சாத்தானுடைய கிரியைகள் இருக்கும் இவ்வுலகத்தில், நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக வாழவேண்டும். அதனால் தீமையான ஆசைகளை நம் வாழ்க்கையில் ஒரு போதும் அனுமதிக்கவே கூடாது. மரணம் என்பது நம் ஆத்துமா, இந்த சரீரத்தைவிட்டு பிரியும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். அதற்குபிறகு நித்தியகாலமாய் ஆத்துமா வாழ வேண்டிய இடம், தேவனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

ஒளியிலா? அல்லது இருளிலா? இது நாம் சிந்திக்கும் நேரம்.

எப்படி நாம் நன்மை செய்வது?

நல்ல குணாதிசியங்களை (characters) கொண்ட மனதை பெறுவதே, நாம் இந்த வாழ்வில் அடையும் மிகப்பெரிய நன்மையாகும். இப்படிப்பட்ட குணங்கள் பிறப்பிலேயே நம்மிடம் வருவதில்லை; வளரும்போதும் நாம் உருவாக்க அதிகமாய் முயற்சிப்பதில்லை. உலக பிறப்பினால்:

நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை; பரிசுத்த உணர்வுள்ளவன் இல்லை; உண்மையாய் கடவுளைத் தேடுகிறவன் இல்லை; எல்லாரும் வழிதப்பி, ஏகமாய்க் கெட்டுப்போனார்கள்; நன்மை செய்கிறவன் இல்லை, ஒருவனாகிலும் இல்லை, (ரோமர் 3:10-12).

ஆகையால் நாம் நன்மை செய்ய ஒரே ஒரு வழிதான் உள்ளது. அது, நன்மை மாத்திரம் செய்த ஒருவரை ஆவிக்குரிய தகப்பனாக ஏற்றுக்கொள்வதுதான். அப்பொழுது, நாம் அனைவரும் அவருடைய விலாசத்திற்குள்ளாக, நன்மையான பிள்ளைகளாக மோட்சத்தில் பிரவேசிக்க முடியும்; இதுதான் மறுபடியும் பிறக்கும் ஆவிக்குரிய அனுபவம்.

அன்றியும் ஒரே மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமையினால் (ஆதாமின்) நாம் எல்லோரும் பாவிகளானோம், அதாவது தேவனற்ற ஒரு வாழ்க்கைக்குள்ளாகத் தள்ளப்பட்டோம். அதுபோலவே, ஒருவருடைய அதாவது இயேசுகிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமார்களாக ஆக்கப்படுகிறோம்”.

ஒருமுறை தாயின் கருவிலே உருவான நமது சரீரமும், ஆத்துமாவும், தேவனது மாறாத அன்பினால் அதாவது இயேசுவின் மரணத்தினால் பாவ மன்னிப்பை பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியடைகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றும் பரிபூரணமான விசுவாசத்தினால் வரும் நம்பிக்கையால், நமக்கு கிடைக்கும் தேவ நீதியே, இந்த பாவ உலகத்தில் நாம் அடையும் மிகப்பெரிய நன்மையாகும்.

இயேசுகிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசிப்பவன் நித்தியஜீவனிலே பிழைப்பான்.

தேவனுடைய முதற்பேரான குமாரன் இம்மானுவேல். இவர் இந்த உலகத்திற்கு வந்தபோது தமது பிதாவின் நாமத்தை தரித்துக் கொண்டார். 'இயேசு' என்பதற்கு, தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி இரட்சிப்பவர் என்று அர்த்தம். ஆகையால் இயேசுவின் நாமத்தை விசுவாசிக்கிற எவரும் வெட்கப்படுவதில்லை; ஆதலால் இயேசுவின் நாமத்தை தொழுது கொள்ளுகிற யாவரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள், அதாவது காப்பற்றப்படுவார்கள். அவர்கள் நித்திய காலமாய், தேவனுடைய வெளிச்சத்திலே ஜீவியம் செய்யும் பாக்கியம் பெறுவார்கள்.

ஒரு பக்தன் இப்படி கூறியிருக்கின்றார் (3000 வருடங்களுக்கு முன்பு):

நானோ ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே கர்த்தருடைய
நன்மையை காண்பேன் என்று விசுவாசியாதிருந்தால்
கெட்டுப் போயிருப்பேன், (சங்கீதம் 27:13).

ஜீவனுள்ளோர் தேசம் பரலோகம் அதாவது மோட்சம்; அப்படியென்றால் பரலோகத்திலே நன்மையை காணமுடியும். ஆனால் எப்படி நாம் அங்கே போவது? அந்த நன்மையை காண்பது. மோட்சத்தின் பாதையில் யார் நம்மை அழைத்து செல்வது? இந்த

விஞ்ஞான யுகத்திலே டெலஸ்கோப்பை வைத்துக் கொண்டு, நாசா (NASA) பல அந்நிய கோல்களை (Planets) நமக்கு படம் பிடித்துக் காண்பித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த உலகத்தில் சிலர், எப்படியும் மனுஷன் ஒரு நாள் வேற்று கிரகத்துக்கு போய், அங்கே தனது சந்ததியை உருவாக்குவான் என்றும் நம்புகின்றார்கள்.

நீ கழுதைப்போல உயரப்போனாலும், நீ

நட்சத்திரங்களுக்குள்ளே உன் கூட்டைக் கட்டினாலும்,
அவ்விடத்திலிருந்தும் உன்னை விழுத்தள்ளுவேன்
என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (ஒபதியா 1: 4).

தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி இந்த பூமியில் உண்டாக்கப் பட்டவர்கள் மனுஷர்கள். நன்மை-தீமையின் பாதையில் பெற்ற அறிவினால், இவர்கள் தேவன் வாழும் இடத்தை அறிந்து கொள்ளவோ இல்லை தங்களது சொந்த முயற்சியினால் அங்கே போய்ச்சேரவோ முடியாது. தேவனுடைய அழைப்பை ஏற்று, இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதே உத்தமமானது. ஒளியின் வேகத்தில் பறந்து செல்லும் வாகனத்தை மனுஷன் கற்பனை செய்துதான் பார்க்க முடியும். அப்படியே இவன் இந்த வேகத்தை அடைந்துவிட்டாலும், நித்தியமாக வாழ்வதற்கு விண்ணுலக சரீரத்தை யார் இந்த மனுஷருக்குத் தருவார்கள்.

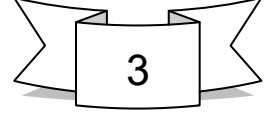
நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் கிறிஸ்து காயப்பட்டு,
நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப் பட்டார்; நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர் மேல் வந்தது; இயேசுகிறிஸ்துவின் தழும்புகளால் குணமாகிறோம், (ஏசாயா 53:5).

பரம உலகத்தில் உண்டான கீழ்ப்படியாத பாவ குணமானது, மனுஷரின் அவநம்பிக்கையினால், பூமியில் அவர்களது இதயத்தில் விதைக்கப்பட வழிசெய்தது. அதனால், மனித சமுதாயம் இயற்கையாக கடவுளை விட்டுப்பிரிந்து கிடக்கின்றது. இப்படி வழிதவறிப் போன நம்மைத் தேடி வந்தவர்தான் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து. கீழ்ப்படியாத நம்முடைய பாவக்குணங்களை மன்னிப்பதற்கும், சாத்தானுடைய பிடியிலிருந்து நம்மை விடுதலை செய்வதற்கும், அவர் மாம்ச ரூபமானார், அதாவது சரீரத்தில் அவதரித்தார். ஆகையால் நாம் மனம்திருந்தி, தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் அனுப்பிய கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிப்பதே, இந்தப் பூமியில் நம்முடைய ஆத்துமா பரிசுத்தமடையும் வழியாகும். இந்த பாதையில் ஜீவன் உண்டு (ஒளியில் வாழும் பாக்கியம்), ஆத்துமாவிற்கு மரணம் (நித்திய பிரிவு) என்பது கிடையாது. இதைக்குறித்து நாம் விவரமாக கற்றுக்கொள்ள இருக்கின்றோம்.

பூமியின் நடுவில் இரட்சிப்புகளைச் செய்து வருகிற (இயேசுவான) தேவன், பூர்வ காலமுதல் என்னுடைய ராஜா. பகலும் உம்முடையது, இரவும் உம்முடையது; தேவரீர் (ஜீவனைத்தரும்) ஒளியையும், (சரீர பெலனைத் தரும்) சூரியனையும் படைத்தீர். கர்த்தாவே நீர் ஒருவரே நியாயாதிபதி; துன்மார்க்கனை தாழ்த்தி, நீதிமானை நித்தியமாய் உயர்த்துகிறீர்.

ஆத்துமா எப்படி உருவாகிறது?

அறிவியல் ஞானம் என்பது மனுஷருடைய கற்பனையினாலும், அறிவினாலும் மற்றும் புத்தியினாலும் உருவானது. ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தைகளோ அவருடைய ஞானமும் அறிவுமாக, நித்தியகாலமாக மாறாமல் உள்ளது. அறிவியல் எதையும் புதியதாக உண்டாக்குவதில்லை. தேவனுடைய கிரியைகளாகிய அவருடைய படைப்புகளை புரிந்துகொள்ள அது மனுஷரைத் தூண்டுகின்றது.

தேவனுடைய வார்த்தையினால் வானமும்,
பூமியும் உண்டானது. கண்கள் காணும்
யாவும் தானகத் தோன்றவில்லை.

ஆனாலும் சிந்திக்கத் தெரிந்த மனுஷன், தெய்வத்தின் வார்த்தைகளை நம்பி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவனுடைய சுயசிந்தனையினால் உருவாகும் எண்ணங்கள், இந்த உலகைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். இந்த உலக அறிவினால் அவன் ஒரு போதும் தேவனை அறிந்துகொள்ளவே முடியாது.

அறிவியல் இன்று பல காரீயங்களை கண்டுப்பிடித்து இருந்தாலும், மனுஷனுடைய ஜீவன் எங்கே இருந்து வருகிறது, அது சில காலங்கள் இந்த சரீரத்தில் வாழ்ந்துவிட்டு எங்கே போகிறது என்று விளக்கமளிக்க முயற்சிப்பதில்லை.

ஏனென்றால், கண்களால் பார்த்து உருவான

அறிவியல் ஞானம், காணமுடியாத நம் ஜீவனை அலட்சியம் செய்வதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர மறுக்கின்றோம்.

இது எப்படியென்றால், நம் கரங்களினால் நமது கண்களை குத்துவது போலத்தான். அறிவியல் ஞானத்தை அடைந்திருக்கும் மனுஷர்கள், அவர்களை படைத்த தேவனை அலட்சியம் செய்வதால் யாருக்கு நஷ்டம்?

யோபு என்ற ஒரு தேவ மனுஷனைக் குறித்து வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவர் நீதிமானாக வாழ்ந்தவர். ஆனால் ஒரு காலத்தில் தீமை இவரைச் சோதித்த போது, கொஞ்சம் கலங்கிப்போனார். தேவனே ஏன் என்னை உருவாக்கினீர் என்று கதறினார். அப்பொழுது தேவன் யோபுவைச் சந்தித்து சொன்னது என்ன?

நான் பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்துகிறபோது நீ எங்கே இருந்தாய்? மரண இருளின் வாசல்களை நீ பார்த்ததுண்டோ? வெளிச்சம் பரவப்படுகிறதற்கும், கீழ்க்காற்றுப் பூமியின்மேல் வீசுகிறதற்குமான வழி எங்கே?

இதை அறிந்தால் எனக்குத் தெரிவி என்றார். மாத்திரமல்ல வேறு ஒரு இடத்தில் அவர் நம்மைப் பார்த்து இப்படிச் சொல்கிறார்:

நான் மனுஷரையும், பூமியின் மேலுள்ள மிருக ஜீவன்களையும் என் மகாபலத்திலும், ஓங்கிய என் புயத்தினாலும் உண்டாக்கினேன். எனக்கு இஷ்டமானவனுக்கு அதைக் கொடுக்கிறேன்.

இதிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்கிறோம். தங்கள் எண்ணத்தில் ஞானிகளாயிருக்கிற எவர்களையும் தேவன் மதிக்கமாட்டார். ஆகையால் மனுஷர்கள் அவரை அறியும் அறிவைப்பெற்று, அவருடைய நீதிக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

ஞானம் எங்கேயிருந்து வரும்? புத்தி தங்கும் இடம் எங்கே? தேவன் ஒருவரே அதின் வழியாக இருக்கின்றார். அவர் பூமியின்

கடையாந்திரங்களைப் பார்த்து, வானங்களின் கீழ் இருக்கிறதையெல்லாம் காண்கிறார். அவர் காற்றுக்கு அதின் நிறையை (density of air) நியமித்து, ஜலத்துக்கு அதின் அளவைப் பிரமாணித்து (water quantity on the earth), மழைக்குத் திட்டத்தையும் (water cycle) இடி முழக்கத்தோடே கூடிய மின்னலுக்கு வழியையும் ஏற்படுத்தினார். அதை ஆராய்ந்து (after doing research) ஆயத்தப்படுத்தி, மனுஷனை நோக்கி: இதோ ஆண்டவருக்குப் பயப்படுவதே ஞானம் (Obedience to God's word is wisdom); பொல்லாப்பை விட்டு விலகுவதே புத்தி (turn away from evilmind is knowledge) என்றார் (யோபு 28:20-28).

இன்று அறிவியல் சொல்லிக்கொடுக்கும் பல கோட்பாடுகள், தேவனால் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் ஞானமாக ஆதிகால முதல் கூறப்பட்டுள்ளது. சுய சிந்தனையினால் பெருமை கொள்ளும் மனிதர்கள், தேவனை ஒரு போதும் கனப்படுத்துவதில்லை. தங்களுடைய கண்டுபிடிப்புகளினால், தங்களின் பெயரைப் போற்றி, புகழ்ந்து, அதனால் பறைசாற்றிக் கொள்கிறார்கள். எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும், ஆண்-பெண் உறவினால் உண்டாகும் சரீரத்தின் காரியங்களை இவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க முடியுமே தவிர, பரிசுத்த ஆவியான தேவன் உருவாக்கும் ஆவியையும், அந்த ஆவி கற்றுக்கொள்ளும் வார்த்தைகளினால் உண்டாகும் ஆத்துமாவையும், இவர்கள் அறிந்துகொள்ள, அதை உருவாக்கும் தேவனிடம்தான் வரவேண்டும்.

மனுஷனின் ஜீவன் எங்கே உள்ளது?

மனுஷனின் ஜீவன் (ஆவி) என்பது ஜோதிகளின் பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து புறப்பட்டுவரும் ஜீவ ஒளியாகும். The human life is nothing but a Spirit of Light that comes from Father God, who lives in heaven in an unapproachable light.

இந்த பரமப் பிதாவானவர் ஆத்துமா வடிவில் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பரிசுத்த ஆவியான அன்பு தேவன். இந்த கடவுளின் ஞானத்திலும், அறிவிலும் உண்டானது பல உலகங்கள்; அதில் ஒன்றுதான் நாம் வாழும் சூரியக் குடும்பமாகும். ஒரு குழந்தை எப்படி உருவாகிறது என்று அறிவியல் நமக்குக் கற்றுத்தருவது நமது சரீரத்தை குறித்து மட்டும்தான். மாறாக, தேவனுடைய ஒளியினால் உருவாகும் ஆவியின் அமைப்பு நமது ஆத்துமா என்று வேதம் சொல்கிறது.

தமது ஆவியினால் (Spirit of Light) வானத்தை

கடவுள் அலங்கரித்தார் (யோபு 26: 13). அதனால்

மனுஷனின் சுவாசம் (breathing) அவனிலும், தேவன் தந்த

ஆவி அவன் நாசியிலும் இருக்கும் (யோபு 27: 2).

மனுஷனே! ஆவியின் வழி (Way of Spirit of Light)

இன்னதென்றும், கர்ப்பவதியின் வயிற்றில் எலும்புகள்

உருவாகும் விதம் இன்னதென்றும் நீ அறியாதிருக்கிறது

போலவே, எல்லாவற்றையும் செய்கிற தேவனுடைய

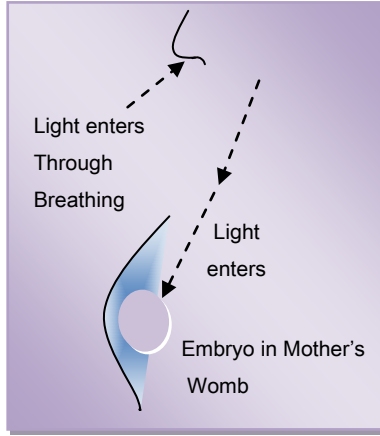
செயல்களையும் அறியாய் (பிரசங்கி 11: 5).

இதை உணர்ந்த இஸ்ரவேலின் இராஜாவாகிய தாவீது, தம்மைத் தேவனுக்கு முன்பாகத் தாழ்த்தி, அவரது நாமத்தை பணிந்து கொண்டபோது சொன்ன வார்த்தைகள்:

இதோ நான் துர்க்குணத்தில் (disobedient state)

உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் (Man and Woman relation) கர்ப்பந்தரித்தாள் (சங்கீதம் 51: 5).

குழந்தை என்பது ஒரு புதிய வாழ்வின் தோற்றமாகும். ஒரு ஆணும், பெண்ணும் தங்களது ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளத் தொடரும் உறவு, முடிவில் உண்டாக்குவது அந்தப் பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் கருவை (embryo). இது திருமணம் என்ற ஒப்பந்தத்திற்கு பின்பு நடந்தால், சமுதாயத்தால் நன்மையாக எற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

நாம் வாழும் இந்த பூமி, எண்ணிலடங்கா வருஷங்களுக்கு முன்பு வெறுமையாக இருந்தது. தேவனாகிய கர்த்தர், மனுஷரை இந்தப் பூமியில் உண்டாக்கினார். இவர்களது சுவாசம் தேவனால் நேரடியாக கொடுக்கப்பட்டது. மனுஷரது நாசியிலே தேவன் தமது சுவாசத்தை ஊதினார். அப்பொழுது அந்த மனுஷருக்கிடையில் மாம்சீக உறவு இல்லை. இருவரும் தேவனுடைய தெய்வீக நிலையில் இருந்தார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளை நம்பியதால், அவர்களிடம் ஆவிக்குரிய

சிந்தனை இருந்தது. தேவனது வார்த்தைகளை மீறி, தவறு செய்தபோது, அவர்களை மாம்சீக ஆசைகள் பிடித்துக் கொண்டது. முதன் முதலில் ஆணின் சரீரத்திலிருந்து பெண்ணின் சரீரம் உண்டாக்கப்பட்டது. பிறகு ஆண்-பெண் உறவினால் குழந்தையின் சரீரம் உண்டாக்கப்படும்படி தேவன் நியமித்தார்.

ஆதிமுதல் இந்த பூமியில் மனித உயிர்கள் தேவனிடமிருந்து புறப்பட்டு வரும் ஒளியினால் உண்டாக்கப்படுகிறது. சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களினால் எப்படி மண்ணில் விதைக்கப்பட்ட ஒரு விதை புதிய தாவரமாக உயிர்ப்பெற்று வெளிவருகிறதோ, அதைப்போலவே ஒரு குழந்தையின் ஜீவனும், தாயின் சுவாசத்தின் மூலம் கருவிற்குள் பிரவேசிக்கின்றது. தாயானவள் இந்த ஜீவ ஒளியை பெற்றுக் கொள்வதினால், அவளது முகம் அக்காலங்களில் பிரகாசமாக இருக்கின்றது. இந்த ஜீவ ஒளியானது பரலோக தேவனுடைய கரங்களின் கிரியையாகும்.

ஆத்துமா எப்படி உருவாகிறது?

ஆவியான ஜீவன் ஆத்துமாவாக உருவாவதுதான் வாழ்க்கையாகும் (The Spirit that grows into a life is known as Soul). தாயின் வயிற்றில் உருவாகும் குழந்தை, முதலில் அவளது சத்தத்தை கேட்டு

வளர்கின்றது. பிறகு அது இந்த உலகில் வந்தவுடன், பேசுவதற்கு வார்த்தைகளை கற்றுக்கொள்கிறது. உலகம் கற்றுக்கொடுக்கும் வார்த்தைகளின் மூலமாக, ஒரு ஆவி குணங்களையுடைய ஆத்துமாவாக வளர்கிறது. உண்ணும் உணவு சரீர வளர்ச்சிக்கும், கற்றுக்கொள்ளும் வார்த்தைகள் ஆத்துமாவின் குணத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது. மொழிகள் மாறுபட்டாலும், தட்பவெட்ப சூழ்நிலைகள் வேறுபட்டாலும், தோலின் நிறம் வித்தியாசமாக தோன்றினாலும், உணவு வகைகள் பல்வேறு சுவைகளைத் தந்தாலும், மனுஷரது கோபமும், எரிச்சலும், ஆசையும், களியாட்டமும், இச்சையும், பொருளாசையும், எல்லா தேசங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் உள்ளது. சரீர வளர்ச்சி ஒரு காலகட்டத்தில் நிறைவடைகிறது; ஆனால் ஆத்துமா அப்படியில்லை, தொடர்ந்து வார்த்தைகளை கற்றுக்கொண்டு, புதுப்புது நினைவுகளை நம்மில் தோற்றுவிக்கின்றது. இந்த சரீரத்தைவிட்டு பிரியும் வரையில், ஆத்துமாவின் வளர்ச்சி தொடர்கிறது. சரீர மரணமே ஆத்துமாவை இந்த பூமியை விட்டுப்பிரிக்கின்றது.

மரணமே யார் நீ! எதற்காக என் ஆத்துமாவை
தாக்கி சரீரத்தைவிட்டு பிரிக்கின்றாய்?

மரணம் ஏன் வந்தது?

இதற்கு அர்த்தம் காண முயற்சித்து அநேக ஞானிகள் மரித்துப் போனார்கள். மரணம் மனுஷருக்குத் தரும் துன்பங்கள்தான் எத்தனை? உறவைத் துண்டித்து விடுகிறது; பயத்தை கொண்டு வருகிறது; சூழ்நிலைகளை மாற்றி, மனுஷரைத் தரையிலே தள்ளுவதுதான் இந்த பிரிவு. மறக்க முடியாத கசப்பைத்தந்து, மனதை

நொறுக்கும் இருளின் ஆயுதம் மரணம். சரீர மரணம் இயற்கையானது. மனுஷர் அழுது புலம்பி ஓய்ந்துபோய், இந்த துயரத்தை சகித்துக்கொள்ள இப்பொழுது பழகிவிட்டனர். ஆனால், சத்தியத்தை மறந்து, அவர்கள் மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆத்துமா உண்மையானது; சரீரமோ பொய்யானது. ஒரு ஆசையுள்ள வாழ்க்கையை, பொய்யான சரீரத்தில் வாழ்ந்து, பிரிந்துபோகும் ஆத்துமா நியாயமான தீர்ப்பிற்காக, கடவுள் அதற்கு அளிக்கும் தற்காலிக இடத்தில் காத்திருக்கின்றது.

ஆசை என்பது பரிணாம வளர்ச்சியல்ல, இது தீமையாகிப்போன சாத்தானால், அவனது தேவர்களின் மூலம் விதைக்கப்பட்ட பாவச் சிந்தனையாகும். ஒரு விவசாயி தன் நிலத்தில் விதைக்காமல், விதை பயிராக முடியுமா? அதைப்போலவே, மனுஷருடைய இருதயத்தில் வார்த்தைகள் விதைக்கப்படுகிறது. நம்மை உண்டாக்கிய கடவுள் சத்தியமான தம்முடைய வார்த்தைகளை விதைக்கின்றார். கடவுளின் எதிரியாகிப்போன சாத்தான், களைகளாகிய பொல்லாத ஆசைகளை விதைக்கின்றான். பாருங்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த தேவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். தீயவனான சாத்தானுக்கும் தேவர்கள் உண்டு, இவர்கள் கடவுளுக்கு கீழ்ப்படியாமல் போனதால், மோட்சத்திலிருந்து நரகத்தில் தள்ளப்பட்டார்கள். இந்த நரகம் தேவ கோபாக்கினையினால் உண்டான ஒரு உலகம். இங்கே அழுகையும், வருத்தமும் நிறைந்திருக்கிறது; இது ஆத்துமா வாழத்தகுதியற்ற ஒரு இடம்; தேவனுடைய வெளிச்சம் இங்கே இல்லை. தேவ ஒளியே ஆத்துமாவின் பெலன், அதாவது சக்தியாகும்.

ஒரு ஆத்துமா மகிழ்ச்சியாக வாழத் தேவையானவைகள்.

- 1) தேவனின் வெளிச்சம்
- 2) தேவனின் வார்த்தைகள்

3) தேவனுடன் சமாதானம்

இவை மூன்றும் கிடைக்கும் இடம்தான் மோட்சமாகும்.

ஆனால் நரகத்தில் கிடைப்பது ஒரு

துக்கம் நிறைந்த, துயர வாழ்க்கையாகும்.

கடவுளுக்கு நிகராக தன்னுடைய நாமம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என நினைத்தவன், சாத்தான் என்று அழைக்கப்படும் லூசிபர். இவன் தேவனுடைய வீட்டில் அதிகாரியாக இருந்தவன். சர்வ உலகங்களையும் உண்டாக்கிய தேவன், இதைத் தவறு என்று எடுத்துரைத்தபோது, இந்த ஆராதனைக்கூட்டத்தின் தலைவன் பொய் சொல்லி, தன்னை நீதிமானாகக் காட்டிகொண்டான். இதனால் உருவானது ஒழுக்கமற்ற சிந்தனையாகும். இவனுடன் பணி செய்த தேவர்களுக்கு, இந்த சிந்தனையினால் விளைந்த வார்த்தைகளை சாத்தான் கற்றுக்கொடுத்து, அவர்களை தன் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டான். உண்மை, மற்றும் பொய் என்ற இரண்டு சிந்தை (good thought & bad thought) இதனால் உண்டானது.

எனவே இரண்டு விதமான வாழ்க்கை உருவாகும் நிலை ஏற்பட்டது.

1) தேவனைச் சார்ந்த சமாதான வாழ்க்கை (Godly)

2) சுயநலமுள்ள சிற்றின்ப வாழ்க்கை (Ungodly or selfish)

தேவனாகிய கர்த்தர், மோட்சத்தில் பாவம் செய்த இவர்களை, தம்முடைய ஜீவ ஒளியில் வாழ்த்தகுதியற்றவர்கள் என்று தீர்மானித்து, நரகத்தில் தள்ளினார். மகிமையும், மகத்துவமும் நிறைந்த தேவனை ஆராதனை செய்யாமல், சாத்தானின் ஆசை வார்த்தைகளை நம்பி மோசம் போனவர்கள், சுயசிந்தனை வாழ்க்கையை தெரிந்துகொண்ட விழுந்து போன தேவர்கள். இந்த தீயவர்களுக்குப் பதிலாகத்தான் மனுஷர்களை கடவுள் இந்த பூமியில் தம்முடையப் பிள்ளைகளாகப் படைக்கின்றார். நமக்கு முன்பாக

மேற்க்கூறிய இரண்டு வாழ்க்கையும் உள்ளது. ஆதாமும் ஏவாளும், சுய சிந்தையுள்ள ஒரு வாழ்க்கையைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அதனால் அவர்கள் தேவனைவிட்டு பிரிந்து, மாம்சீக உறவைத் தொடங்கினார்கள். முதல் மரணம் இந்த சரீர உறவை முடிவுக்கு கொண்டு வருகின்றது.

கணவன்,
மனைவியாக
புறப்பட்டனர்

இரண்டாவது மரணம் என்பது தெய்வத்துடன் நமக்கு இருக்கும் உறவைத்துண்டித்து, நித்தியமாக நம்முடைய ஆத்துமாவை நரகத்தில் தள்ளுகின்றது.

இந்த நித்திய மரணத்திலிருந்து நம்மை விடுதலை செய்பவர்தான், நம் நல்ல தெய்வம் இயேசுகிறிஸ்து; பூமியிலே மனுஷர்கள் தெய்வத்தை தேடுவதால், அவர் மாம்சத்திலே இவ்வுலகில் தோன்றினார்.

நன்மை செய்யும் தெய்வம்

இயேசுகிறிஸ்து நன்மை செய்பவராகவே சுற்றித்திரிந்தார் என்று வேதம் சொல்கின்றது. அதாவது பிதாவாகிய தேவனுக்குப் பிடித்தமான காரியங்களை மாத்திரம் செய்து, இந்த பூமியில் 33 வருடங்கள் அவர் வாழ்ந்தார். எதற்காக அப்படிச் செய்தார்?

தேவன் தமது மாறாத அன்பின் வெளிப்பாடாகிய கிருபையை, அதாவது பாவ மன்னிப்பை தரும் மருந்தை, நன்மையாக இந்த பாழும் உலகிற்கு பரிசளித்திருக்கின்றார். எதற்காக? பாவிகள் மனமாற வேண்டும், அதாவது தேவனுடைய நீதியைத் தேட வேண்டும் என்ற புனித நோக்கத்திற்காக.

யார் இந்த பாவிகள்?

அநீதியில் அதாவது தேவனற்ற ஒரு வாழ்க்கையில் பிரியப்பட்டு, தீமையாகிப்போன பிசாசை பின்பற்றியவர்கள். இவர்கள் நன்மை-தீமை இரண்டையும் தெரிந்தவர்கள். ஒருவன் நன்மையை மாத்திரம் அதாவது இயேசுவின் கிருபையைத் தேட, முதலில் தீமையைவிட்டு விலகவேண்டும் (சங்கீதம் 34:14). அப்படியென்றால் அவன், தான் ஒரு பாவி, அநீதியில் வாழ்கின்ற தேவ மகிமையற்ற மண் என்பதை, உள்ளத்தில் உணரவேண்டும். மனிதனது சரீரம் இந்த மண்ணினால் உருவானது. அதனால் தான், நமது உணவு, மருந்து எல்லாமே இந்த மண்ணிலிருந்து கிடைக்கும்படியாக, தேவனாகிய கர்த்தர் இயற்கையிலேயே நம்மை ஆசிர்வதித்து இருக்கின்றார். ஆகையால்,

மனுஷராகிய நாம், இந்த மண்ணிலிருந்து உண்டான பொன், மற்றும் பொருள்களினால், அந்த சர்வ வல்லமையுள்ள தெய்வத்திற்கு பலவிதமான உருவத்தைக் கொடுப்பதை, பரிசுத்த ஆவியான தேவன் வெறுக்கின்றார்.

என் ஆத்துமா கர்த்தரை இப்படித் துதிக்கின்றது:
என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, நீர் மிகவும் பெரியவராய் இருக்கின்றீர்; மகிமையையும் மகத்துவத்தையும் அணிந்து கொண்டிருக்கின்றீர். ஒளியை வஸ்திரமாக தரித்து, வானங்களைத் திரையைப்போல விரித்திருக்கின்றீர், (சங்கீதம் 104: 1, 2).

இந்த உலகத்தில், நாம் தீமையின் விலாசத்தை உணருதலே பாவ குற்றத்தை அறிதலாகும். பாவத்தை உணர்ந்தவன் தேவ சமாதானத்தை, சிலுவையின் பாதையில் தேடி, அதை தொடர்ந்து கொள்ளவேண்டும். பாவத்தை மறந்தவன் கூப்பிடும்போது, ஞானமுள்ள பரிசுத்த தேவன், “இதோ இருக்கிறேன்” என்று நிச்சயமாய் பதிலளிக்கின்றார். எத்தனையோ சாட்சிகள் ஆண்டவர் இயேசுவுக்கு உண்டு; அவரால் காப்பாற்றப்பட்ட ஆத்துமாக்கள் கோடி கோடி உண்டு. உண்மையான மனதுடன் கடவுளைத் தேடுகிற மனித ஆத்துமா, அவரைத் தேடுகையில், அவருடைய தெய்வீக பிரசன்னத்துக்குள் பிரவேசிக்கின்றது. பாவத்தை அதாவது கீழ்ப்படியாத வாழ்க்கைக்குள் இருப்பதை உணர்ந்தவன் முதலில் செய்ய வேண்டியது, மாம்சீக (ஆண்-பெண்) உறவிற்காக, ஆவியின் உறவைத் தள்ளியது தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

மனுஷனுக்கு தேவனோடு இருக்கும் உறவு ஆவிக்குரியது, ஏனென்றால், தேவன் பரிசுத்த ஆவியாயிருக்கின்றார்; நம் சரீரம் தேவ ஆவியானவரை சுமக்கும் ஆலயமாகும்.

நமது தாய் மற்றும் தந்தை இருவரும் மாம்சத்தில் (சரீரத்தில்) இருக்கின்றனர். அவர்களோடு நமக்கு இருப்பது சரீரத்தினால் வந்த உறவாகும்.

மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாகும், ஆவியினாலே

பிறப்பது ஆவியாயிருக்கும்,

என்று கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து சொல்கின்றார். அப்படியென்றால், சரீரத்தின் உறவினால் உருவாவது நமது சரீரமாகும். தேவன் தந்த நமது ஆவி, அந்த சரீரத்திற்குள் ஜீவனாக வாழ்கின்றது. நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரோடு உறவாடுவதினால் நமக்குள் பரிசுத்தம் பிறக்கும்; இதுதான் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையாகும்.

பாவம் இதற்கு தடையாக இருக்கின்றது.

பாவம் என்பது நம்முடைய தீமையான எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும் மற்றும் ஆசைகளுமாகும்.

இவைகளை உருவாக்கும் மனமும், இருதயமும் பரிசுத்தமாக வேண்டும்; அதற்கு பாவ மன்னிப்பு அவசியமாகிறது.

பாவ மன்னிப்பை தேவன் நமக்கு அளிக்கும் உன்னத நிகழ்ச்சியே ஞானஸ்நானம் ஆகும்.

பரலோகம் இதற்கு சாட்சியாகிறது. அங்கே இருக்கும் பிதாவாகிய தேவனும், குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவும், நம்மை உருவாக்கின பரிசுத்த ஆவியானவரும், நம்முடைய பாவங்கள் நீங்கியதற்கு சாட்சியாகின்றார்கள். ஞானஸ்நானம் என்பது, தேவாதி தேவன் நம்முடைய உள்ளத்தில் வந்து வாசம் செய்யும் உன்னத பரிமாணம்.

ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நமது சிந்தனை வாழ்க்கை, தேவ வெளிச்சத்தின் கீழ் வந்து சேருகின்றது.

மாத்திரமல்ல, சாத்தானின் இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து நம்முடைய ஆத்துமாவிற்கு விடுதலை தருகின்றது.

நமது தாய்-தந்தையின் உறவினால் உண்டான சரீரம், தேவனது நாமமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் புனித நாமத்தில், தண்ணீரனால் கழுவப்பட்டு, புதுவாழ்வை தொடங்கவேண்டும். இயேசுவே தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி, அவர்களை மன்னிக்கின்ற நல்ல தெய்வம்.

ஞானஸ்நானம் என்பது மதமாற்றம் அல்ல

ஞானஸ்நானம் நான்கு வகை காரியங்களை உள்ளடக்கியதாக சத்திய வேதம் கூறுகின்றது. இது மதமாற்றம் அல்ல.

- தீமையின் விலாசத்தை அறிதல் அதாவது தேவ நீதியை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்: இது நாம் தவறான சுய சிந்தனை சார்ந்த வாழ்க்கையில் இருப்பதை உணர்ந்து, மனம்திரும்பும் நிகழ்ச்சியாகும் (Repentance for freewill).
- அடக்கம் பண்ணப்படுதல் அதாவது தேவ தீர்ப்பை அடைதல்: பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (தேவனற்ற வாழ்வு) அதனால் சரீரத்துடன் தண்ணீரில் முழுகி, நமது பழைய வாழ்க்கையை அங்கே புதைத்துவிடும் தருணம் (Disposal of old life).
- நன்மையின் விலாசத்தை அதாவது தேவ கட்டளையை பெறுதல்: தண்ணீரிலிருந்து எழும்பி புது வாழ்க்கையை, இயேசுகிறிஸ்துவிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் நேரம் (Rising to a new life).
- ஆத்துமா சமாதானம் அடைதல்: இது தேவனோடு உண்டான சமாதானத்தை உலகிற்கு அறிவித்தலாகும் (Declaring peace with the living God).

வேதத்தில் உள்ள ஆதாரங்கள் (References from bible)

தேவ நீதி: ஆதியாகம் 2:16,17

தேவ தீர்ப்பு:ரோமர் 5:12, 14; 6:4

தேவ கட்டளை: ரோமர் 5:10;6:7,8,23

தேவ பிள்ளை:ரோமர் 8:15, 16

மனமாற்றம் சிந்தனை மாற்றமாகும்

மேற்கூறிய நான்கு காரியங்களும், ஒருவரது வாழ்க்கையில் நடைபெறும் ஆசிர்வாதமான நிகழ்வுகள். நாம் பரலோகத்து உறவுக்காரனாகும்படி, அளிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பரிவுகள் அதாவது பரிசுகள் ஆகும் (Gifts of God).

ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து ஒருவரையும் கட்டாயப்படுத்தி, தம்முடைய பிதாவின் வீடாகிய மோட்சத்திற்கு அழைத்துபோக விரும்புகிறதில்லை; அவரை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நம்மை ஒருபோதும் பயமுறுத்துவதும் இல்லை. அவருடைய சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிவது நம்முடைய சொந்த விருப்பமாகும்.

தேவன் மனிதனை (Human has got two systems) இரண்டு வகையான அமைப்புகளைக் கொண்டவனாக உருவாக்கி இருக்கின்றார். அவை முறையே,

- சரீர அமைப்பு (Physical System),
- ஆவிக்குரிய அமைப்பு (Spiritual System).

இந்த இரண்டு அமைப்புகளும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என அவர் விரும்புகின்றார்.

ஒருவன் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால், தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்,

என்று அதனால் தெளிவுப்படுத்தி இருக்கின்றார், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவானவர் (யோவான் 3:5). தேவனுடைய இராஜ்ஜியம் என்பது மோட்சமாகும்; அங்கே தேவாதி தேவன் நித்தியகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்.

சரீர அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுதல்

ஆவிக்குரிய அமைப்பான ஆத்துமாவை சுமந்திருக்கும் சரீரம் தேவனுடைய ஆலயமாகும் (our body is the temple of God). நாம் தேவனை ஆராதிக்கப் பயன்படும் இந்த அமைப்பு, முதலில் பரிசுத்தமாக வைக்கப்பட வேண்டும். இதைத்தான் ஏதேன் தோட்டத்தில், தேவன் ஆதாமுக்கும், ஏவாளுக்கும் செய்து வைத்தார். இங்கே, தேவன், சரீர சுத்தத்திற்காக, பாவ நிவாரண பலியை ஏற்படுத்தினார். பிறகு தேவ மனுஷனான மோசேயின் காலத்திலே இது நியாயப்பிரமாணமாக இஸ்ரவேலருக்கு அதாவது ஆபிரகாமின் சந்ததியாருக்கு அளிக்கப்பட்டது.

ஆனால், அவர்களோ, தாங்கள் செய்த தவறுகளை

உணர்ந்து மனந்திருந்தாமல், இந்த பாவ நிவாரண பலியை

ஒரு பாரம்பரிய வழக்கமாகவே கடைப்பிடித்தனர்.

மற்றுமல்ல பல்வேறு ஜாதியினரும் இதே வழக்கத்தையும், கலாச்சாரத்தையும் கடைப்பிடித்து வருவதை, இன்றும் கூட நாம் பார்க்க முடிகிறது.

எனவே, ஒரு மிருகத்தின் இரத்தம், மனுஷரின் பாவங்களை நீக்காது, என்று தேவன் அறிவித்தார். அதனால், பலியைக் காட்டிலும் இரக்கத்தையும், தேவனை அறியும் அறிவையும், மனுஷராகிய நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மோட்சத்தில் வாழும் கடவுள் விரும்புகின்றார்.

இஸ்ரவேலர்கள் (யூதர்கள்) கடவுளிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட நியாயப்பிரமாணமாகிய பத்து கட்டளைகள், பாவத்தை அறிகிற அறிவை, மனுஷராகிய நமக்கு இன்றும் கற்றுக்கொடுக்கின்றது; பாவத்திலிருந்து விடுதலையை அல்ல.

எல்லாரும் பாவம் செய்து தேவ மகிமையற்றவர்களாகி அதாவது கடவுளுடைய குணங்களை இழந்து போனோம்.

அதனால் நாம் செய்யும் செயல்களால் அல்ல, இயேசுகிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவினாலும், அவர் மேல்வைக்கும் விசுவாசத்தினாலும் நாம் நீதிமான்களாக, கடவுளால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றோம். நமக்காக அவர் கல்வாரிச் சிலுவையில் சிந்திய தூய இரத்தமே நமது பாவங்களை நீக்கிச் சுத்தம் செய்யும் சத்திய வழியாகும்.

தேவனின் முதல் நியாயத்தீர்ப்பு

மனுஷர்கள் உருவாகி, சுமார் 2000 வருடங்களுக்குப் பிறகு, தேவன் அவர்களை நியாயம் விசாரித்தார். அப்பொழுது அவர்களுடைய பொல்லாத மற்றும் அசுத்தமான செயல்களுக்காகவும், தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியாமல் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்காகவும், சரீரத்தில் இருந்த அனைவரையும் அவர் தண்ணீரினால் சங்கரித்தார். மனுஷரைப் பூமியில் உண்டாக்கியதற்காக அப்பொழுது தேவன் மனஸ்தாபப்பட்டார். நோவா என்கிற மனுஷனுடைய குடும்பத்திற்கு கடவுளின் கண்களில் கிருபை கிடைத்தது. வேதத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தோமென்றால், தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள், அதாவது காப்பாற்றப்பட்டவர்கள் நோவாவும் அவனோடு பேழையிலிருந்த (Ark) சகல ஜீவராசிகளும்தான் (ஆதியாகமம் 7:12,13). நோவா தேவனுடைய வார்த்தைகளை நம்பினார். ஆகையால் மரத்தினால் ஒரு பேழையை செய்வித்தார்.

அவரது குடும்பம் முழுவதும் (8 பேர்) தேவனால் காப்பற்றப்பட்டனர். மனுஷர்கள் மழையை கண்டிராத காலம் அது. மாத்திரமல்ல, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கப்பல் தண்ணீரில் மிதக்கும் என்ற அறிவு (Knowledge of Buoyancy) இல்லாத ஒரு விவசாயிதான் இந்த நோவா.

தேவன் தனக்குச் சொன்னபடி நோவா செய்தார், அவர்கள் இருந்த கப்பல் தண்ணீரில் மிதந்தது.

அவர்களது ஜீவன் காக்கப்பட்டது. உலகத்தில் இன்று வாழும் நாமனைவரும், இந்த நோவாவின் பிள்ளைகள்தான். அவர்களில், ஆபிரகாம் முதலில் தேவனுடைய வார்த்தைகளை விசுவாசித்தார். அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. அதனால் ஆபிரகாமின் சந்ததி ஆண்டவராகிய இயேசுவை தொழுதுகொள்ளத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டனர். இவர்களை மோசே என்ற தேவ மனுஷன், தேவ சமூகத்தில் நின்று வழி நடத்தினார். எகிப்தில் அடிமைத்தனத்தில் இருந்த ஆபிரகாமின் சந்ததியை, மோசேயின் தலைமையில் 40 வருடங்கள் வழி நடத்தி, இப்பொழுது இருக்கும் தங்களது இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு அழைத்து வந்தவர் தேவன். எதற்காக? இவர்கள் மூலம் உலகம் முழுவதிற்கும் தமது வார்த்தைகளை போதிப்பதற்காக. இயேசுவின் சீடர்களின் மூலமாக இது நிறைவேறியது.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் வார்த்தைகளை இன்று நாமும் விசுவாசித்தால், நம்மையும் தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளாய் ஏற்றுக்கொள்கின்றார். இதற்கு ஞானஸ்நானம் வழியாக இருக்கின்றது.

தேவ நீதியின்படி, ஒருவன் முழுவதும் நீரினால் கழுவப்பட்ட பிறகு, கால்களை கழுவினால் போதும், அவனது சரீரம் சுத்தமாக உள்ளது (யோவான் 13:10). அதாவது இயேசுவின் சத்தியப் பாதையில்,

அவரது வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் போதும். இதைக்குறித்து மேலும் வேதம் நமக்கு என்ன போதிக்கின்றது? இஸ்ரவேலின் தேவன் மூன்று முக்கிய பாவம் போக்கும் பலிகளைக் குறித்து, மோசேக்கு கட்டளை கொடுத்தார் என்று வாசிக்கின்றோம் (யாத்திராகமம் 29:10-28).

- பாவ நிவாரண பலி: இது பாவத்தை நிவிர்த்தி செய்கிறது.
 - சர்வாங்க தகன பலி: இது கர்த்தருக்கு சுகந்த வாசனையாக நம் ஆத்துமாவை சமர்ப்பிக்கிறது.
 - சமாதான பலி: இது ஆத்துமாவிற்கு சமாதானம் தருகிறது.
- எனவே நமது ஆத்துமா, பரிசுத்த ஆவியான தேவனுடன் ஒருமித்து வாசம் செய்ய, இந்த மூன்று பலிகளும் செலுத்தப்பட வேண்டும். இவை யாவும் இரத்த சம்பந்தமானது.

ஆகையால் கிறிஸ்து இயேசுவின் இரத்தம் தெளிக்கப்படுதல் பரிசுத்தமாகுதலை குறிக்கின்றது (1 யோவான் 1:7).

மாம்சமான சரீரம் நீரிலே முழுகியப்பிறகு, இரத்தத்தினாலே சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். சரீர ஞானஸ்நானமானது, பாவ உலகத்திலிருந்து நம்மை பிரித்து, தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் மாற்றுகின்றது (II கொரிந்தியர் 6:17,18). பாவமன்னிப்பு அறிக்கையும், விசுவாசப்பிரமாணமும், ஸ்தோத்திரம் செலுத்துதலும், கிருபையின் காலத்திலே அதாவது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, நாம் செலுத்தும் மேற்கூறிய மூன்று பலிகளாக இப்பொழுது கடவுளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இயேசுகிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கை செய்வதினால், நாம் இம்மூன்று பலிகளையும் இந்த உலகிலே நிறைவேற்றுகிறோம். பரிசுத்த ஆவியான தேவன், நம்மை அவரது குமாரனின் மூலமாக சந்திக்க விரும்புகிறார். ஆகையால் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை ஆராதனை செய்வதே தூய வழிபாடாகும்.

சரீர மரணம் மற்றும் ஆத்தும மரணம்

தீமையை கல்வாரி சிலுவையில் தோற்கடித்து, மரணத்தை வென்றவர் நம் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவானவர். சரீரத்தில் ஏற்படும் மரணம், ஆத்துமா இந்த உலகை கடந்து போகும் நேரம். ஆனால் ஆத்மீக மரணம் என்பது மனுஷரை பாவத்தில் முதலில் கட்டிவைக்கிறது. அதனால் நம் சிந்தனை பாழாகி, தேவனைத் தேடாமல் ஒதுங்கி வாழும்படியான நிலை உருவாகிறது. இதனால் நாம் கலாச்சாரத்தையும், பண்பாட்டையும் மற்றும் பண்டிகைகளையும் பெரிதாய் நினைக்கும் உலக வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

ஆத்தும மரணம் என்பது, நாம் உலக சிற்றின்பத்திற்காக தேவன் தரும் நித்திய வாழ்வை இழந்துபோகும் நிலையாகும்.

தனக்குப் பிடித்த காரியங்களையே செய்து, சுயநலமாய் வாழும் ஒரு ஆத்துமா, தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. சுய நீதியைத் தேடும் இந்த ஆத்துமா, தேவ நீதியை புறம்பே தள்ளுகிறது. பரம உலகத்தில் தேவனை எதிர்த்த சாத்தானை, அவர் மோட்சத்தை விட்டுத்தள்ளினார். இதனால் இவன் நித்தியமாய் கடவுளைவிட்டுப் பிரிந்து வாழ்கின்றான். இவன் மனுஷருக்குக் கற்றுத்தரும் சுயநல வாழ்க்கை, ஆத்தும மரணத்தை அவர்களுக்குள் கொண்டு வருகிறது. இதுதான் நித்தியமரணமாகும். இதனால் பூமியில் உண்டான இந்த ஆத்துமாக்கள், தேவ சமாதானமின்றி, ஒளியில் ஜீவிக்கும் பாக்கியத்தை இழந்து, நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளாக எரியும் நரகத்திலே தள்ளப்படும் என்று சத்திய வேதம் நமக்கு போதிக்கின்றது. இயேசுகிறிஸ்துவே ஆத்தும மரணத்திலிருந்து நமக்கு விடுதலை தந்து, சமாதானத்தை தருகிற தேவக்குமாரன்.

தெய்வீக வாழ்க்கையென்றால் என்ன (Godly life)?

நம் ஆத்துமா கடவுளின் ஜீவ ஒளியில் வாழ்வதுதான் தெய்வீக நிலையாகும். பரிசுத்த ஆவியான தேவன், அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியும் எல்லா ஆத்துமாவோடும் சேர்ந்து வாழ விரும்புகின்றார். வானம் அவரது சிங்காசனம், பூமி அவரது பாதப்படியாகும். மனுஷராகிய நாம், அவரது பாதத்தில் வந்து சேரும் போது, நமது சிந்தனைகள் தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் வெளிப்படுகிறது. தீமையான எண்ணங்கள் நீக்கப்பட்டு, நல்ல எண்ணங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது (நல்மனசாட்சி). எனவே நாம் இயேசுவின் பிள்ளைகளாய் மாறும்படியாக, தமது வார்த்தைகளை கடவுள் தந்துள்ளார். இந்திய தேசத்தில் பக்தி அதிகம். ஆனால், கடவுள் நம்மிடம் என்ன எதிர்பார்க்கின்றார் என்று உணராமல் அவரைத் தேடினால், விழுந்து போன தேவர்களைத்தான் மனுஷர்கள் சந்திக்கமுடியும். இதனால் பேசுகிற மனிதர்கள், பேசமுடியாத தெய்வங்களை வணங்கும் இக்கட்டான நிலை உருவாகும்.

நான் பரிசுத்தராய் இருப்பது போல, நீங்களும் பரிசுத்தமாய் இருங்கள் என்று தேவன் நமக்கு புத்தி சொல்லுகின்றார்.

நாமோ, அநீதியில் பிரியம் வைத்து, ஆசையுள்ள வாழ்க்கையைத் தேடி அன்றாடம் அலைகின்றோம். இதனால் நம் தேசத்தில் பல தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் தோன்றியுள்ளது. சரீரத்தில் போடும் அடையாளங்கள் யாவும் பக்தியின் வெளிப்பாடு அல்ல.

எனவே போதுமென்ற மனதுடன் கூடிய தேவ பக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்; அதனால் நமது சரீரத்தை, தேவ ஆவியானவர் தங்கும் ஆலயமாக ஒப்புக்கொடுப்பதே புத்தியுள்ள ஆராதனையாகும்.

தடமாறும் இரயில் என்றும் ஊர்ப்போய்ச் சேராதே,
 திசைமாறும் பறவை தன் கூட்டிற்கு திரும்பாதே;
 உன் பயணம் தொடருமே, இந்த உலக வாழ்வு முடியுமே,
 யாருடன் போகின்றாய் என் நண்பா,
 நம்மை காப்பவர் அன்பான இயேசுப்பா.

பூமியில் வாழ்வது ஒருமுறைதான், உன்னைப்
 படைத்தவரை உண்மையாகத் தேடுவாயா?
 நன்மையான பாதையைக் காட்டிடுவார் - அந்த
 ஜீவனுள்ள இயேசுவிடம் வருவாயா!

சத்தியமாய் வாழும் இயேசுவைப்பற்றி- வேதம்
 கற்றுத்தரும் வார்த்தைகளை கேட்பாயா?
 தீமையான வழிப்பாட்டு முறைமைகளை - நீ
 மறந்துவிட்டு இயேசுவைத் துதிப்பாயா!

சமாதான வாழ்க்கையைத் தந்திடுவார்- உன்
 பாவங்களை மன்னித்தே ஏற்றுக்கொள்வார்;
 கடவுள் வாழும் ஆலயம் பரலோகம் - அவர்
 அனுப்பிய இரட்சகரே இயேசுப்பா.

இயேசுகிறிஸ்துவே இரட்சகர்

இயேசுகிறிஸ்து நமது பாவங்களை, தமது சரீரத்தில் ஏற்று, அந்த முழுச்சரீரத்தையும் தேவனுக்குப் பலியிட்டு, தமது சொந்த இரத்தம் சிந்தி, பாவிகளாகிய நம்மை குற்றப்படுத்தாமல், தேவனோடு தமக்கிருந்த சமாதானத்தை இறுதிவரை நிலைப்படுத்தினபடியால், அவரே நமக்கு எல்லாமுமாக இருந்து, பாவ நிவாரண, சர்வாங்க, மற்றும் சமாதான பலிகளாகிய மூன்று பலிகளையும் கல்வாரிச் சிலுவையிலே நிறைவேற்றினார். நமது ஆத்துமா தேவனோடு சமாதானமாகவும், பரலோக வாழ்வு பெறவும், கிறிஸ்துவின் சரீரம் சுகந்த வாசனையாக படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாம் விசுவாசித்து, நீரினால் கழுவுப்படும்போது (முழுக்காடல்), நாம் வெற்றியின் பிள்ளைகளாய், சமாதானத்துடன், நன்மை செய்ய புறப்படுகின்றோம்; பாவ உலகத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுகின்றோம். பரலோகத்தில் வாழ்வதற்கு தேவக்கிருபையை பெறுகின்றோம்.

ஞானஸ்நானம் எடுப்பவர்கள், தேவனிடம் பாவ மன்னிப்பை பெறுகின்றார்கள்; இவர்கள் விசுவாச சந்ததியாக, இயேசுகிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாய் மனமாற்றம் அடைகின்றார்கள்.

இவர்களை தேவக்கிருபை ஆளுகின்றது (God's grace is God's will); அதாவது இவர்களது சிந்தனைகளை தேவன் அநுதினமும் சோதித்தறிந்து, அவர்கள் தீமை செய்யாதபடி காத்து வழி நடத்துகின்றார். அப்படியில்லாமல், சுய சிந்தனையில் வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் (self thinking is freewill), தங்களது ஆசைகளை

தினமும் நிறைவேற்ற பிரயாசப்படுவதால், அந்த ஆசைகளே (பாவங்களே) அவர்களது மனதையும், இருதயத்தையும் ஆளுகை செய்கிறது. இதை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் செய்யக்கூடிய ஒரு உன்னதமான நன்மை என்னவென்றால், பரலோகம் பாராட்டக்கூடிய 'இயேசுகிறிஸ்துவை', உங்கள் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளுவதுதான். அப்பொழுது உங்களை தேவனின் மாறாத அன்பு ஆளுகை செய்யும்.

இயேசுகிறிஸ்து ஏன் மரித்தார்?

இயேசுவின் மரணத்திற்கு மனுஷராகிய நாம்தான் காரணம். இல்லையென்றால் பாவமறியாத அவர் எதற்காக மரிக்க வேண்டும். இதின் அர்த்தம் என்ன?

பிசாசின் தந்திரங்களால் பிடிப்பட்டு, பாவ வாழ்க்கையை தெரிந்துகொள்பவர்கள் மனுஷராகிய நாம்தான். தினமும் நம்முடைய இஷ்டத்திற்கு, நமக்கு பிடித்தமான செயல்களை செய்ய ஆவலாய் பிரயாசப்படுகின்றோம். இப்படி வாழும் வாழ்க்கையை (ஆத்துமாவை), தேவன் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? தேவன் நமது தப்பிதங்களை மன்னிக்காமல் விட்டால், எப்படி அவர் நம்மைத் திருத்துவது? மனம்திருந்தாமல், எப்படி நாம் மோட்ச வாழ்வைப்பெறுவது? அதனால்தான் தம்முடைய ஒரே பேரான குமாரனாகிய இயேசுவை, கடவுள் ஜீவ பலியாக ஒப்புவித்தார். இயேசுவின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டது.

தேவனுடைய வாழ்க்கையை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டவர் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து; அதனால் மோட்சத்தில் வாழும் பிதாவாகிய தேவனுக்கு அவர் சாட்சியானார்.

அவரது மரணத்திற்கு தன்னுடைய பாவங்களே காரணம் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் மனித ஆத்துமா, தேவனுடைய வாழ்க்கையை விரும்பும் இயேசுவின் பிள்ளையாக மனமாற்றம் அடைகிறது.

அப்படியில்லாமல் அவரை யார் மரிக்கச்சொன்னது என்று நினைத்துக் கொண்டு, நாம் நம்முடைய பாவ வழிகளையே தொடர்ந்தால், நம்முடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படாமல், அவை நம் ஆத்துமாவிலே நிலைபெற்று இருக்கும்.

பாவ சிந்தனைகள் சாத்தானின் எண்ணங்களாகும். இந்த சுய சிந்தனை நிறைந்த வாழ்க்கையை தேவன் வெறுக்கின்றார். ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து சிந்தின இரத்தமே, நம்முடைய பாவ எண்ணங்களை நீக்கும் அற்புத வைத்தியமாகும்.

எவர்களுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ,
எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ,
அவர்கள் பாக்கியவான்கள் (ரோமர் 4:7).

இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும், அக்கிரமங்களையும் நீக்கி நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கும் மருந்தாகும். இந்த மருந்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒருவரும் நீதிமானாக மோட்சம் செல்லவே முடியாது.

**ஞானஸ்நானம் பெறும் ஆத்துமா
அடையும் வெற்றி என்ன?**

தேவ சமாதானத்தை அது முதலில் பெற்றுக் கொள்கிறது. தேவ ஆவியானவருடன் தனக்கு இருக்கும் நித்திய சொந்தத்தை உணர்ந்து, சத்தியப்பாதையில் தன்னுடைய மோட்ச பயணத்தை தொடங்குகின்றது. படைப்பின் வரிசையிலே, தேவன் முதலில் மனுஷனை உருவாக்கவில்லை (ஆதியாகமம் 1: 20-28);

மீன்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், அதன் பிறகுதான் மனிதர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். இதன் நோக்கமே புனிதமானது. நிலத்திலே வாழப்பிறந்த ஆதாம், நிலத்தோடு தொடர்புடைய எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பெயர் வைத்தான் என்று வேதம் சொல்கிறது. எதற்காக? பூமியை ஆளும் அதிகாரம் பெற்றவன், தம்மை நம்பி வாழும் உயிர்களை, பேர் சொல்லி அழைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். மனுஷன் இந்த உலகிலே உயிர் வாழ, நீர், காற்று, மற்றும் பூமியின் உணவு தேவை. பாருங்கள் இந்த மூன்று மூல ஆதாரங்களிலும் தேவன் உயிர்களை முதலில் படைத்ததின் நோக்கத்தை. இந்த உயிர்களைப் பார்க்கும் மனிதன், தனக்குள் இருக்கும் தேவ சாயலை உணர வேண்டும். அந்த தேவாதி தேவனைத் துதிக்க, அவன் மனம் வாஞ்சிக்க வேண்டும் எனபதற்காகவே இப்படி நிகழ்ந்தது. நம்மை உண்டாக்கின கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதே துதித்தலாகும் (worship). ஆனாலும் ஆதியில் ஒரு சிறிய பரிசோதனை தேவைப்பட்டது.

மனிதன் தான் யார் என்று உணரவேண்டும்;

எனவே, நன்மை-தீமை கனி வைக்கப்பட்டது.

நன்மையான ஒருவன் அதாவது காப்பாற்றுகிற தலைமைத்தூதன் (Arch Angel), தீமையான சாத்தானாகிப் போனதால், மோட்சத்தின் இரகசியத்தை வெளிப்படுத்த, தேவதூதரிலும் (angels) சற்று சிறியவனாகப் படைக்கப்பட்ட மனுஷன் அதற்காகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். எப்படிப்பட்ட பாக்கியம் பெற்றவர்கள் ஆதாமும், ஏவாளும். இந்த முழுக்காட்சியும் அரங்கேறும் இடம்தான் தேவப்பர்வதமான ஏதேன் தோட்டமாகும். இந்த நிகழ்வுகள் நிறைவேற, பரம தந்தைக்கும், அவரது எதிரியாகிப்போன சத்துருவுக்கும் (Satan) தேவையானது சரீரங்கள் ஆகும். சர்வவல்லவர், படைப்பின் வித்தகர், அதற்காக மனுஷரைப்

பிள்ளைகளாக உருவாக்கினார். தீமையாகிப்போன சத்துருவுக்கு மனிதர்களிடம் ஒன்றுமில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் தேவசாயலில் இருந்தனர். அதனால் தன்னைப்போலவே அவர்களை மாற்றுவதற்கு, சாத்தான் மிருகத்தை தெரிந்து கொண்டான். சர்ப்பம் (serpent) தந்திரமுள்ள பிராணி (subtle animal) என்று வேதம் சொல்கின்றது.

சாத்தானின் தந்திரம் என்ன?

சர்ப்பத்திற்கு இருந்தது சத்தம் அறியும் புத்தி. அந்த புத்தி தனது எஜமானர்களின் சத்தத்தையும், வேற்று நபரையும் வித்தியாசப் படுத்தும் பண்பு (character). இன்றும் விலங்குகளிடம் இந்த பண்பை நாம் பார்க்க முடியும். ஏன், டால்பின் என்ற மீனினம் கூட இத்தகைய பண்பை வெளிப்படுத்துவதை பார்த்து அதிசயிக்கின்றனர் இந்த உலகிலே, தேவ உணர்வற்ற மனிதர்கள். ஆனால் சர்ப்பம் துல்லியமாக சத்தத்தை வித்தியாசப்படுத்தும் தன்மையைப் பெற்றிருந்ததாக படிக்கின்றோம் (very sharp in prediction). பாம்பு வெகு தூரத்திலிருந்தே மற்ற உயிர்களின் நடமாட்டத்தை உணர்ந்துகொள்ளும் ஆற்றல் உடையது. பிறகு எதற்கு அது சாத்தானின் வலையிலே விழுந்தது? இசைக்கு மயங்கி அடிமையானதினால். ஆரம்பத்தில் சர்ப்பம் ஊரும் பிராணியாகப் படைக்கப்படவில்லை என்று வேதம் விளக்குகிறது (ஆதியாகமம் 3:1). மிகவும் அழகான ஒரு விலங்கினம் சர்ப்பம் (a very delicate, subtle wild animal). ஆனால் சாத்தானின் சரீரமாக சர்ப்பம் மாறிய பிறகு, ஊரும் பிராணியானது; தேவனின் நியாயமான தீர்ப்பின்படி அதனால் செவிடாகிப்போனது.

விலங்கினங்கள் இசைக்கு அடிமையாகுமா?

இந்த 21ம் நூற்றாண்டிலே எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சாதாரண விஷயம் இது. மிருகங்கள் இசைக்கேற்றவண்ணம் ஆட்டமே போடும் மாய தந்திர உலகம், இன்று நாம் வாழும் பூமியாகும். ஒருவன் இதை அவைகளுக்கு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இதைத்தான் சாத்தான் சர்ப்பத்திற்கு கற்றுக் கொடுத்தான்.

பாவம் செய்கிற எவனும், அந்த பாவத்திற்கு அடிமையாகி விடுகின்றான்.

சர்ப்பமும் அப்படித்தான். பரிசுத்த வேதத்தில் இப்படி வாசிக்கிறோம். சாத்தான் (லூசிபர்) தேவனுடைய தோட்டமாகிய ஏதேனில் அதாவது மோட்சத்தில் இருந்தவன் (எசேக்கியேல் 29:12-19). இதைப் போன்ற ஒரு தோட்டத்தைத்தான் தேவன் பூமியிலும் மனுஷருக்காக உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். லூசிபர் பூரண அழகுள்ளவன், ஞானமுள்ளவன், விசித்திரமான முத்திரை மோதிரம் (Symbol of power and majesty). இவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நாளிலே, மேள வாத்தியங்களாலும், நாதசுரத்தினாலும் அபிஷேகம் பெற்றவன். இவன் ஆராதனைத் தலைவனாக இருந்தவன் (Arch Angel). தனக்கு அளிக்கப்பட்ட இசை ஞானத்தை, தவறாகப் பயன்படுத்தி, சர்ப்பத்தை தன் வலைக்குள் இழுத்துக்கொண்டவன். இசையிலே விழுந்த சர்ப்பம் பெற்றுக்கொண்டது, தேவனின் சாபத்தையும், மனுஷரின் தூபத்தையும். இருளின் இராஜ்ஜியம், ஆதி முதல், சாத்தான் தேவனிடம் பெற்ற, இந்த இசை வரத்தினால் கட்டப்பட்டும், எழுப்பப்பட்டும் வந்துள்ளது. சர்ப்பம் புத்தியுடன் படைக்கப்பட்டு தந்திரமான பிராணியானது. அதனால் பலர் சாத்தானின் இசைக்கு, இன்றும் உலகில் தந்திரமாக ஏமாற்றப்பட்டு

அடிமைகளாக வாழ்கின்றார்கள், இவனை புரிந்து கொள்ளாமல். தேவன் துதிகளில் அதாவது பாடல்களில் வாசம் செய்யும் பரிசுத்த ஆவியானவர். அவரது சாயலில் இருக்கும் நம்முடைய ஆவியும், ஆத்துமாவும் இந்த உலகத்தின் அசுத்தமான பாடல்களில், நேரத்தை கழித்துக்கொண்டு இருந்தால், யாருடைய குணங்களை அது உருவாக்கும்? ஆண்-பெண் உறவைக்குறித்தும், வாழ்வின் வெற்றி, தோல்விகளையும், வருத்தங்களையும், இயற்கை காட்சிகளையும் மாத்திரம் சிந்திக்கதூண்டும், இந்த உலகத்தின் பாடல்களில், தேவப்பிரசன்னம் இருக்காது. விரசமும், வீறாப்பும், கோபமும், சிரிப்பும், சோகமும், ஆட்டமும், வேடிக்கையும்தான் இருக்கும்.

ஞானஸ்நானத்திற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

சர்ப்பத்தின் சரீரத்தின் மூலம் பூமியில் நுழைந்த சாத்தான், மனிதரின் வாழ்க்கையில் தீமையாகிப்போனான். மனிதன் நன்மையான தேவனை மறந்து, தீமையை அதாவது சாத்தானின் இச்சைகளை பிறப்பிக்க, அநுதினமும் கர்ப்பவேதனைப்படுகின்றான். இப்பொழுது பாருங்கள், தேவன் காயினிடம் (first son of Adam) கேட்ட கேள்வி எவ்வளவு உத்தமமானது என்று:

நீ நன்மை செய்தால் மேன்மையில்லையோ?

தேவ வார்த்தையான இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தால், தனது சொந்த சகோதரன் ஆபேலை (Abel is the second son of Adam) பொறாமையினால் கொலை செய்து இருக்கமாட்டான் காயின். ஆபேல் தாழ்மையாகத் தன்னை தேவனுக்கு முன்பு சமர்ப்பித்து, அவரது நாமத்தை தொழுதுகொண்டான். தேவன் தாழ்மையுள்ளவருக்கு, தமது அன்பை அளிக்கின்றார். அதனால்

சாத்தான் காயின் மனதில் பொறாமைகளை உண்டு பண்ணினான். முடிவு? மனுஷன் கொலைகாரன் ஆனான். இன்று மனுஷர்கள், தங்களுக்கு பிடிக்காதவர்களை, சுலபமாக கொலை செய்து விடுகிறார்கள். இது சாத்தானின் குணம் ஆகும். சாத்தான் மனித சரீரங்களை அழிக்கும்படியாக இந்த உலகை பாழாக்கி வைத்திருக்கின்றான். தேவனைத்தேட திரும்பும் இருதயங்களை, அதனால் கோபமாக தாக்குகின்றான். ஏன் தெரியுமா?

நம்முடைய சரீரம், தேவனாகிய பரிசுத்தஆவியானவர் வாழும் ஆலயமாகும்.

சாத்தான் மோட்சத்தில் வாழும் கடவுளை வெறுக்கின்றான். ஏனென்றால், தேவன் அவனை மோட்சத்தைவிட்டு துரத்தி விட்டதினால். ஆகையால் மனுஷரை, கடவுளுக்கு விரோதமாக திருப்பி, அவர்கள் மூலமாக, அநுதினமும் கடவுளை நிந்திக்கின்றான். இந்த உண்மையை அறியாத ஜனங்கள், இன்றும் இவன் சொல்லிக்கொடுக்கும் மாயமான தந்திரங்களை நம்பி மோசம் போகின்றார்கள். நம்முடைய கோபமோ, வைராக்கியமோ, தேவ நீதியை நிறைவேற்றாதே! அதனால்,

தேவ நீதியாக சிந்தப்பட்ட கிறிஸ்து இயேசுவின்

இரத்தத்தினால் நாம் எல்லோருமே கழுவுப்படவேண்டும்.

நம்முடைய சரீரம், பிசாசிடமிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதற்கு, அது சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். சரீர தோஷம் நீங்க நீர் தெளிக்கச் சொல்கிறது இந்த உலகம். பாவம் நீங்க புனித ஆற்றில் முழுகச் சொல்லுகிறது (no river or lake water can sanctify a human body & soul). உண்மை என்ன?

சாபமான இந்த பூமியிலே, இயேசுகிறிஸ்து என்ற நாமம் ஒன்று மாத்திரமே ஆசிர்வாதமானது மற்றும் புனிதமானது.

சத்திய வழி எது?

இயேசுகிறிஸ்து தண்ணீரில் முழுகி ஞானஸ்நானம் எடுத்தாரென்று வேதத்தில் வாசிக்கின்றோம். அவர் வழியில் நாம் நடப்பதுதான் சத்தியமானது. “சரீர பாதுகாப்பு”, நாம் பெறும் முதல் வெற்றியாகும். அதன்பிறகு நாம் கிறிஸ்துவைப் போல தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த ஒரு நல்ல வாழ்க்கையை ஆர்வமுடன் தொடரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல், மறுபடியும் நம்முடைய ஆசைகளையே பெரிதாய் நினைத்தால், என்ன நடக்கும்?

சாத்தான், யூதாஸ்காரியோத்தின் அதாவது கிறிஸ்து இயேசுவின் சீஷராக இருந்த, ஒருவனுடைய உள்ளத்திலே புகுந்தான் என்று வாசிக்கின்றோம் (லூக்கா 22:3, 21, 22 மற்றும் யோவான் 13:26, 27). இது எப்படி நடந்தது? இரட்சகர் இயேசுவுடன் சுவிஷேச ஊழியத்தில் பங்கெடுத்த இவன், பிசாசின் எண்ணங்களுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்ததின் விளைவு, சத்துரு (Satan) இவனது உடலை அபகரித்துகொண்டான். இங்கே ஒரு விஷயத்தை தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்ளுதல், நமக்கு நலமாயிருக்கும்.

எந்த ஒரு மனிதனின் சரீரத்துக்குள் புகுமுன்னே, சாத்தான் அந்த மனுஷனை தன்னைப்போல மாற்றியாக வேண்டும். அதாவது ஒரு மனிதனின் ஆத்துமா தேவனை வெறுக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதுபோலவே பரிசுத்த ஆவியான தேவனும், ஒரு மனித ஆத்துமா இயேசுவின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி, வேதத்தை போதிக்க வேண்டும். இது தேவ நீதியாகும் (Principle of God). கடவுள் தமது நீதியிலே விளங்குபவர். அவர் தமது சத்திய வார்த்தைகளை அதனால் நமக்கு தந்துள்ளார்.

தேவ வார்த்தையாகிய இயேசுகிறிஸ்து, தம்மைப் போல நம்மை மாற்றும்படி மாம்ச ரூபமானார்.

நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதின் மூலம், தேவன் பேரில் அன்பு செலுத்துகிறவர்களாக ஆகின்றோம். அவரது வார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொள்கிறோம். இதை மனுஷராகிய நாமனைவரும் உணரவேண்டும்.

பிசாசும் அவனது அசுத்த ஆவிக்கூட்டமும் ஏன் சரீரங்களைத் தேடி அலைகின்றார்கள்?

மனித ஆத்துமா தேவ இராஜ்ஜியத்திலே விதைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நித்திய ஜீவனின் விதையாகும். ஆனால் அது இந்த உலகிலே தேவ வார்த்தைகளினால் பண்படுத்தப்பட்டு, தேவ ஆவியிலே, ஒளியினில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படி உருவாகும் (வளரும்) போது, ஒரு ஆராதனைக்காரர் (worshiper of God) பரலோகத்திலே தேவப்பிள்ளை ஆகின்றார் (லூக்கா15:10). சூரிய வெளிச்சத்திலே ஒரு தாவரம் வளர்வதுபோல், மனித ஆத்துமா தேவ ஒளியிலே வளரும் போது, பாவ இருள் விலகி, தெய்வ சிந்தனைகள் தோன்றுகிறது. இதனால் தெய்வசாயல் மறுபடியும் மனித ஆத்துமாவுக்குள் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. இந்த புனித பணியை (இரட்சிப்பை) செய்பவர், பரிசுத்த ஆவியான தேவனாவார்.

மனுஷராகிய நாம் அனைவரும், நம்முடைய சுய சிந்தனைகளையும், ஆசைகளையும் மாத்திரம் வைத்திருக்கும் ஒரு வாழ்க்கையை, தேவன் மோட்சத்திற்கு எடுத்து செல்ல முடியாது. சாத்தான் நாம் மோட்சம் போவதை விரும்புவதில்லை. அதனால் அவன் மனுஷருக்கு கற்றுத்தரும் தீமையான காரீயங்கள்:

- ❖ தவறான வழிபாட்டு முறைகள்
- ❖ காலத்தை வீணடிக்கும் பொழுது போக்கு அம்சங்கள்
- ❖ கெட்ட பழக்கங்கள்
- ❖ தவறான உறவுகள்
- ❖ கெட்ட வார்த்தைகள்

- ❖ பொருளாசைகள்
- ❖ பிரிவினைகள்

இன்னும் பல.

இவை யாவும் இந்த உலகத்துக்குரியவைகள் ஆகும். அதனால் இவைகளை விரும்புகிற மனுஷர்கள், தங்களது தெய்வங்களை இந்த உலகத்தின் பொருள்களால் பல உருவங்களில் உண்டு பண்ணிக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால் யாருடைய குணத்தை விரும்புகிறோமோ, அவரையே நாம் தெய்வமாக வணங்குகிறோம். நமது ஆத்துமா சொற்ப காலம் இந்த உலகத்தில் இருக்கப்போகிறது (100 plus years?). அதனால் சிற்றின்ப வாழ்க்கையை நாம் பெரிதாய் நினைக்கக்கூடாது. இந்த உலகை கடந்துபோகும் நேரம், நாம் கொண்டு போவது, நமது குணங்களைத்தான். அதனால் உணர்வடைவோம் இப்பொழுது. அது நமது நித்திய வாழ்க்கைக்கு நல்லது.

இயேசுகிறிஸ்து நம்மில் நற்குணங்களை உருவாக்கும் நல்ல தெய்வம்; எப்படியென்றால், கர்த்தராகிய இயேசுவை உன் வாயினாலே அறிக்கையிட்டு, தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினாரென்று உன் இருதயத்தில் விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய், (ரோமர் 10:9).

தேவன் அனுப்பிய அவரது சொந்தக் குமாரனாகிய இயேசுவின் மேல் விசுவாசமில்லாமல், பிதாவாகிய கடவுளுக்குப் பிரியமாய் இருப்பது மனுஷருக்கு கூடாத காரியம். இயேசுவிடம் வருகிற ஆத்துமா, ஜாதி, மதம், மற்றும் உலகத்தின் எல்லா தீய பழக்கங்களையும் விட்டுவிலகுகிறது. இதற்கு கொஞ்சக் காலம் நிச்சயமாய்த் தேவைப்படுகிறது. இயேசுவின் நாமத்தில் கடவுளை கூப்பிடும்போது, தேவனுடைய ஒளி நம்மேல் பிரகாசிக்கிறது. அதினால் இந்த உலகத்தின் கெட்ட குணங்களின் வேதனையை நம்மால் உணரமுடிகிறது. கடவுளை அப்பா, பிதாவே என்றழைக்கும்

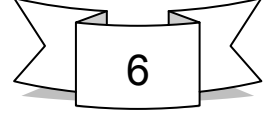
பாக்கியம் பெற்றவர்கள் மனுஷர்கள். நித்தியமான நாம், நித்திய காலமாக இந்தப்பூமியில் வாழ முடியாது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம் வாழ்க்கையை கட்டாவிட்டால், இந்த உலகத்தில் நம்முடைய ஆசைகளினால் கட்டப்படும் வாழ்க்கை, மோட்சத்தில் வாழும் தகுதியை இழந்து போகும்.

நம்முடைய குணங்கள் நமக்கு பிடிக்கலாம், குடும்பத்திற்கு, நண்பர்களுக்கு, உற்றார், உறவினர்களுக்கு, ஏன் தேசத்திற்கே கூட பிடிக்கலாம். ஆனால் நம்மைப்படைத்த தேவனுக்கு பிடிக்கும் படியாக நம்முடைய வாழ்க்கை இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் ஒரு அசுத்தமான வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு, பரிசுத்தமாக வாழும் தேவனை வணங்கும்போது, அவர் நமது வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உள்ளத்தில் உண்மையும், பேச்சில் தூய்மையும், செயலில் நேர்மையும் இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய பார்வையில் நாம் ஒவ்வொருவரும் நீதியை நடப்பிக்க வேண்டும்.

நம் வழிகளை சிந்திப்பதால் குணமடைவோம்;
 இதயத்தை நேசிக்கும் பரிசுத்தர் இயேசுவை,
 உத்தம குணத்தினால் சொந்தமாக்குவோம்.
 இதயம் பல வழிகளை யோசிக்கும் - நமது
 பார்வையில் அவை சுத்தமாய் தோன்றும்;
 ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவால்தான்,
 மனுஷரின் நடைகள் சத்திய பாதைக்கு திரும்பும்.

உன் ஆத்துமாவின் விலை என்ன?

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மைப் பார்த்து இப்படி கேட்கின்றார்: மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக மனுஷன் என்னத்தைக் கொடுப்பான்? (மத்தேயு 16:26).

அன்பானவர்களே, நாம் வாழும் இந்த பூமியின் மொத்த விலை என்னவாக இருக்கும்? அப்படி ஒருவர் முயற்சி எடுத்து, இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களின் நிலத்தையும், நிலத்தின் பொருள்களையும், வியாபாரத்தளங்களையும், தொழிற்சாலைகளையும், மனுஷரின் சம்பளங்களையும், வீடு வாசல்களையும், கணக்கிட்டு, அதற்கு ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்; இவைகளின் மொத்த மதிப்பு எவ்வளவோ, அதைக்காட்டிலும் மிகவும் விலை அதிகமானது, ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்குத் தந்திருக்கும் ஜீவன், அதாவது நமது ஆத்துமாவாகும். உலக ஆஸ்தி நம்முடைய ஜீவனைக் காப்பாற்றாது. சரீரத்தில் ஏற்படும் நோய்களை குணமாக்க பணம் உதவலாம். ஆனால் தேவ உணர்வற்ற ஆத்துமாவை என்ன செய்யலாம்? இதை அறிந்துகொள்ள, கர்த்தராகிய இயேசுவின் வார்த்தைகளை நாம் கேட்கவேண்டும். தேவனுடைய ஞானத்தையும், கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற அறிவையும் நாம் அடையவேண்டும்.

தேவனாகிய கர்த்தர், நம்முடைய சரீரத்தில் விதைத்திருக்கும் ஆத்துமாவைக் காப்பாற்றும்படியாக, ஒரு மாபெரும் திட்டத்தை 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு, இந்த பூமியில் தொடங்கி இருக்கின்றார். ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணமும், மூன்றாம் நாள் நடந்த அவரின் உயிர்த்தெழுதலும், இந்த புனித திட்டத்தின் அஸ்திபாரமாகும். இதுதான் இரட்சிப்பின் திட்டமாகும். இதில் பங்கெடுக்கும்படியாக எல்லோரையும் தேவன் அழைக்கின்றார்.

இரட்சிப்பு திட்டம் எதுவரை தொடரும்?

தேவனால் முன்குறித்தவர்கள் அனைவரும் காப்பாற்றப்படும் வரையில். அதனால் தேவ சத்தத்திற்கு செவி கொடுப்போமா? இந்த இரட்சிப்பை தடுப்பதின்மூலம், துன்மார்க்கனான பிசாசும் (Satan), அவனது தூதர்களும் கொஞ்சக் காலம் தங்களது தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நித்தியமாக எரியும் நரகாக்கிணை இவர்களுக்காக காத்திருக்கின்றது. இவர்களை நம்புவதால் நமக்கு என்ன பிரயோஜனம்; ஒன்றுமில்லையே. நாமும் இவர்களோடு சேர்ந்து நியாயம் தீர்க்கப்படுவோம்.

அநியாயம் செய்பவன் இன்னும் அநியாயம் செய்யட்டும்;
நீதியை நடப்பிப்பவர்கள் இன்னும் நீதியை செய்யுங்கள்;
இதோ சீக்கிரமாய் வருகிறேன், அவனவனுக்குரிய பலன்
என்னோடேகூட வருகிறது,
என்று நம் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து கூறியிருக்கின்றார்.

ஆவியே உயிர்ப்பிக்கிறது

தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டு துரத்தப்பட்டவர்கள் சாத்தானும் அவனது கூட்டமும் என்றுப் பார்த்தோம். இவர்களை அந்நிய

தேவர்கள் என்று பரிசுத்த வேதம் கூறுகின்றது. இவர்கள் மனுஷரின் ஆத்துமாக்களை கெடுத்து, தீமையான காரீயங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கடைப்பிடிக்கும்படி அவர்களை கட்டாயப் படுத்துகின்றார்கள். ஆகையால் தண்ணீரில் முழுகி ஞானஸ்நானம் உடனே எடுப்போம்; நம்முடைய ஆத்துமாவை பாதுகாப்போம். தேவனது பிள்ளையாக மாறுவோம். அதனால் தேவனது ஆத்தும பாதுகாப்பு திட்டத்தில் இன்றே சேருவோம். கண்களால் பார்க்கமுடியாத தெய்வத்தை, இருதயத்தில் உணருவோம். அவருடைய சத்திய வார்த்தைகளை கற்றுக்கொள்ளுவோம். ஆவியே உயிர்ப்பிக்கிறது, மாம்ச சரீரமானது கடைசியில் ஒன்றுக்கும் உதவாது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் ஆவியும், ஜீவனும் உடையதாய் என்றும் இருக்கின்றது. அதனால் அவைகள் நம்முடைய ஆத்துமாவை ஜீவனிலே உயிர்ப்பித்து, ஆவிக்குரிய உணர்வுகளை நமக்குள்ளாகத் தோற்றுவிக்கின்றது.

கிறிஸ்துவின் சமூகம் நமக்கு இன்பமும், பிரியமும், சந்தோஷமும், சமாதானமுமானது.

ஆத்துமாவின் குணங்கள்

ஆத்துமா ஆவியின் சரீரமாகும் (Spiritual body) அதனால் அது ஆவிக்குரிய உணர்வுகளை உருவாக்கும் பெலன் பெற்றது. ஆயினும் நன்மை-தீமை பாதையில், சரீரம் மிக முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், ஆத்துமா சரீர உணர்ச்சிகளையும் தோற்றுவிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. நாம் கற்றுக்கொள்ளும் இயேசுவின் வார்த்தைகளால் ஆவிக்குரிய உணர்வுகள் உண்டாகிறது: அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம், இப்படிப்பட்டவைகளாகும் (கலாத்தியர் 5: 22, 23). மாறாக இந்த உலகத்தின் வார்த்தைகள்

மாம்சத்தின் உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது: விபசாரம், வேசித்தனம், அசுத்தம், காமவிகாரம், விக்கிரக ஆராதனை, பில்லிசூனியம், பகைகள், விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்கபேதங்கள் (பல மதங்கள்), பொறாமைகள், கொலைகள், வெறிகள், களியாட்டுகள் முதலானவைகளாகும் (கலாத்தியர் 5: 19-21).

நாம் கற்றுக்கொள்ளும் வார்த்தைகள் நமக்குள்ளாக பலவித எண்ணங்களை உருவாக்குகின்றது. அப்படியென்றால் எந்த வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் நம்முடைய சிந்தனை வாழ்வு (thought life) அமைகின்றதோ, அதற்கேற்ப நம்முடைய ஆத்துமாவின் நிலையும் அளவிடப்படும்.

தேவன் ஆவிகளை நிறுத்திப்பார்க்கின்றவர்;

இருதயத்தை சோதித்து, நினைவுகளின்

தோற்றங்களையெல்லாம் அறிகின்றவர்.

ஒரு நினைவு விதைக்கப்பட்டு (thought state), மனதிலே (processor) உருப்பெற்றுவிட்டால் (image state), அது உணர்ச்சிகளாக வெளிப்படும் இடம்தான் ஆத்துமா. நம்முடைய குணங்கள், நாம் யார் என்று உலகிற்கு நம்மை வெளிப்படுத்தும்.

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தேவனுடைய அன்பின்

குணங்களை இந்த உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தியவர்.

எந்த ஒரு மரமும் அதின் கனிகளால் அறியப்படும் என்றார் இயேசுபிரான். மேலும் நல்ல மரம் கெட்ட கனி கொடாது, கெட்ட மரம் நல்ல கனி தராது என்ற சத்தியத்தையும் வெளிப்படுத்தி உள்ளார். முட்புதரில் அத்திப்பழத்தை தேடுவது மூடத்தனமாகும். உள்ளத்தை ஆராய்ந்தால், உண்மை தெரியும்; சத்தியத்தை அறிந்தால் சத்தியம் நம்மை விடுதலையாக்கும்.

ஆவியின் பங்கு என்ன?

ஆவி என்பது, ஆத்துமா முழுவதும் பரவியுள்ள உயிர் ஆகும் (operating system with inbuilt memory). இந்த புனிதமான அமைப்புக்கு சொந்தக்காரர்கள் இருவர் உண்டு.

- தேவ வார்த்தையானவர் (Word of God: Jesus Christ)
- தேவ ஆவியானவர் (Spirit of God: Holy Spirit)

இந்த இருவரின் (The two arms of God) துணையுடன், ஒரு ஆத்துமா தனது உலகப்பயணத்தை துவக்கினால், அது உருவாக்கும் பண்புகள், கர்த்தரின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதாக இருக்கும் (System commands are our characters). அப்படியில்லையென்றால், ஆவி செத்த நிலையடையும். இதுவே தேவசாயலிழந்த நிலையாகும், அதாவது தேவ கட்டளைகளுக்கு புறம்பானதாக இருக்கும் (Spiritually dead state).

பிறகு எப்படி நாம் உயிர் வாழ்கிறோம்?

நாம் இந்த சரீரத்தில் உயிர் வாழ, உலகத்தின் பொருள்கள் அவசியம். இது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. ஆனால் நித்தியகாலமாக ஜீவிக்க, வார்த்தைகள் வேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவே நித்தியஜீவனில் வாழும் நம்முடைய ஆண்டவர். இவருடைய வார்த்தைகளை நம்புகிறவர்கள், ஜீவனிலே என்றென்றும் பிழைப்பார்கள். இந்த மோட்ச வாழ்விற்காக தங்களை அர்ப்பணிப்பவர்கள் யாவரும் இடுக்கமான வாசல் வழியாக உட்பிரவேசிப்பவர்கள். மாறாக கேட்டுக்குப் போகும் வழி விசாலமானதாக இருக்கின்றது. இதில் அநேகர் விருப்பத்துடன் பிரவேசிக்கின்றனர். இந்தப்பாதையில் நமது ஆத்துமா கெட்டுப்

போவதற்கு தேவையான அனைத்து விஷயங்களும் உள்ளது. இவைகளை உண்டாக்கி வைத்திருப்பவன்தான் கடவுளுக்கு எதிரியாகிப்போன சாத்தான் என்பவன். நாம் கண்களால் காணும், சரீரத்தால் உணரும் மற்றும் செவிகளால் கேட்கும் பல உலக விஷயங்கள் (மனித கற்பனைகளான சினிமா, கதைப்புத்தகங்கள், அறிவியல், மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறுகள்) பாட்டிக்கதைகளாகி, பிறகு நாளடைவில் அவை வேதங்களாக இந்த உலகில் கருதப்படுகின்றது. நமது ஆவியை இப்படிப்பட்ட உலக அறிவினால் (knowledge of this world is demonic) போஷித்து வந்தால், அது தேவ ஞானமின்றி (wisdom of God), தேவ சாயலை (likeness of God) இழந்து, உலக சாயலை (self image) முழுவதும் பெற்று, உலக காரியங்களை குறித்து அதிகம் சிந்திக்க ஆரம்பிக்கும்.

ஆத்துமா உலக உணர்ச்சிகளால் நிரப்பப்படும்போது,

ஆவியும் அப்படியே உலகையே சார்ந்து இருக்கும்.

ஒரு மனிதனின் ஆவி பொல்லாததாக மாறும்போது, அவன் சாத்தானின் (son of devil) பிள்ளையாகிறான். அப்படித்தான் யூதாஸ்காரியோத்தும் தனது மனதை முதலில் சாத்தானுக்கு விற்றுப்போட்டான். ஏனென்றால் அவன் இந்த உலக வாழ்க்கைக்காக மட்டும் இயேசுவை நம்பியிருந்தான்.

எப்பொழுது சாத்தான் ஒருவரைத் தாக்குகிறான்?

இயேசுகிறிஸ்துவின் காலத்தில் யூதேயா தேசம் ரோமருடைய ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. யூதாஸ்காரியோத்து ஒரு சமுதாய மாற்றத்தை விரும்பியவனாக எதிர்பார்த்து காத்திருந்தான். கிறிஸ்துவின் போதனைகள் அவனுக்குள் இரட்சிப்பின் அநுபவத்தை கொண்டு வரவில்லை. அவரைப்போலவே தானும் அற்புதங்களை செய்து சமுதாயத்தில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என கனவு காண ஆரம்பித்தான்; பொருளாசை அதனோடு சேர்ந்து

கொண்டது. இது ஒன்று போதுமே, சத்துருவுக்கு, ஒரு ஆத்துமாவை புரட்டி எடுப்பதற்கு.

நமது கற்பனை வாழ்வை நாசம் பண்ணும் மோசக்காரன் சாத்தான்; அதனால் தவறான சிந்தனைக்கு உயிர் கொடுப்பது பாவமாகும்.

ஆகையால்தான் தேவன் நமக்கு தேவையான எல்லா கற்பனைகளையும் வேதமாக (Bible) கொடுத்திருக்கின்றார். மனதில் தவறான எண்ணங்களுடன் இருந்தவன் யூதாஸ்காரியோத். அதனால் கிறிஸ்துவோடு அவன் ஜீவித்து வந்தும், அவரது வல்லமையான வார்த்தைகள் அவனது உள்ளத்தை தொடுவதற்கு, அந்த கெட்ட எண்ணங்களே பெருந்தடையாகிப் போனது. இவனது ஆசை பூமியைச் சார்ந்திருந்தது. அது சாத்தானுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருந்தது. யூதாஸ்காரியோத்து இயேசுவின் சீஷன்தான்; அவரோடு சுவிசேஷ ஊழியத்தில் இவன் பங்கெடுத்தவன்தான்; ஞானஸ்நானம் பெற்றவன்தான். ஆனாலும் அவனது ஆத்தும வாஞ்சை, உலக வாழ்வைச் சார்ந்திருந்தது. சரியான இடத்தில் இருந்தாலும், முறையான வழிபாடு செய்தாலும், ஆத்துமா தேவ திட்டத்தை உணராவிட்டால், அது பலன் கொடுக்க முடியாதபடி, சாத்தான் பல தடைகளைக் கொண்டு வருவான். இதற்கு யூதாஸ்காரியோத்து ஒரு சாட்சியாக இருக்கின்றான். இன்றைக்கு, நம்மில் பலரும் இந்தச் சூழ்நிலையில் இருப்பதை உணரவேண்டும்.

எனவே, சோர்ந்து போகாமல் நற்கிரியைகளை செய்ய நாம் பழக வேண்டும்; இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தை காத்துக்கொள்ள வேண்டும். தேவன் நம்மை என்றென்றும் விசாரித்து, ஆதரிக்கிறவர், என்பதை ஒரு போதும் மறக்க வேண்டாம்.

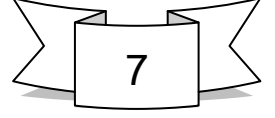
ஆத்துமாவே... ஆத்துமாவே...
நீ போகுமிடம் தெரியுமா?
நித்திய ஜீவனுக்கு சொந்தமான
இயேசு தேவனையே தெரியுமா?

சரீரத்தின் தொல்லைகள் முடிந்து போகும்,
ஆத்துமாவில் துன்பங்கள் தொடர்ந்து நிலைக்கும்,
முடிவில்லா இராஜ்ஜியம் உனக்கு உண்டே,
அது நன்மையிலா - இல்லை தீமையிலா
உன் முடிவுதானே.

உண்மையுள்ள நீ உணர்வதினால்,
தேவ சாயல் வெளிப்படுமே;
ஜீவகிரீடமே அடைந்திடவே,
சிலுவை அன்பு கிடைத்திடுமே;
ஆத்துமாவே... ஆத்துமாவே ...

ஆத்துமாவின் சொந்தம்
நித்தியமானது

நம் எண்ணங்கள் உருவாக்குவது தேவ சாயலையா?

சற்றே சிந்திப்போம்!. இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய மரணத்தைக் குறித்து பேச ஆரம்பித்தவுடன், யூதாஸின் எண்ணங்களும் மாறிப்போனது. இனி இவரால் தன் வாழ்க்கையில் எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லையென்று எண்ணி அவரைக்காட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிட்டான். அதனால் தனக்குப் பெரிய லாபம் கிடைக்குமென்று நம்பினான். இருந்தாலும், தமது மரணத்திற்கு முன்பு நடந்த இரவு பந்தியில், இயேசுகிறிஸ்து ரொட்டி துணிக்கையை கொடுக்கும் வரையில், சாத்தானால் யூதாஸ் காரியோத்தின் சரீரத்துக்குள் புகமுடியவில்லை.

தேவனை நாம் மனப்பூர்வமாக மறக்கும் போது, அவர் நம்மை துன்மார்க்கனிடம் ஒப்படைத்து விடுவார்.

யூதாஸ்காரியோத்து தனது சுயாதீனத்தை (free will), சாத்தானுக்கு விற்றுப்போட்ட ஒரு விசுவாச துரோகியாவான். இன்று நம்மில் எத்தனை பேர் இவனைப்போல வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றோம்? நம்மில் பலர் ஞானஸ்நானம் பெற்று, சரீர பாதுகாப்பை அடைந்திருந்தாலும், சரீர ஆசைகளுக்கு, நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து ஒரு மாம்சீக கிறிஸ்தவராக (Carnal Christian) வாழ்ந்து வந்தால், காலப்போக்கில் நாம் ஒன்றுக்கும் பிரயோசனப்படாமல், யூதாஸ்காரியோத்தை போல அழிந்துபோக வாய்ப்புண்டு. ஆகையால், சரீர ஞானஸ்நானம் பாதுகாப்பை கொடுக்கிறது என்பது உண்மைதான்; ஆனாலும் நாம் தேவ சாயலாய் மாற அடுத்து

பெறவேண்டிய ஒரு முக்கிய ஆவிக்குரிய ஞானஸ்நானம் (Spiritual baptism) வாக்களிக்கப்பட்டிருப்பதை மனதில் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

கர்த்தர் தரும் ஞானஸ்நானம்

தேவன் பரிசுத்த ஆவியாக இருக்கின்றார் என்று பார்த்தோம். நம்முடைய உயிர் அதாவது ஜீவன், இந்த தேவன் தந்த ஆவியாகும்.

மனுஷருடைய ஜீவன் தேவனாகிய கடவுள் தந்த தீபமாயிருக்கின்றது.

ஒருவரும் சேரக்கூடாத ஒளியினில் வாசம் செய்யும், பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து புறப்பட்டு வரும் பரிசுத்த ஆவியானவருடன், நம்முடைய ஆவி சமாதானமடைந்து, ஆவியின் ஒருமைப்பாட்டை காத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, அவரை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்யும் நேரத்தில், தெய்வீக பிரசன்னத்தால் நிரப்பப்படுகின்றோம். இது தேவனாகிய கர்த்தர் தரும் ஞானஸ்நானமாகும். இது இரண்டு வகையாக காணப்படும்.

- பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம்
- அக்கினியின் ஞானஸ்நானம்

(ஏசாயா 28:11, 12; 55:1; 1 கொரிந்தியர் 12:7-13;14:2)

பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியின் நாமத்தில் மனிதன் தண்ணீரில் பெற்றுக்கொள்ளும் முழுக்கு ஞானஸ்நானம், அவனது சரீரத்தை பாதுகாக்க உதவும். தேவன், நம்மை முதலில் இந்த உலகத்திலிருந்து பிரித்து, அசுத்தமானதை அதாவது சாத்தானின் இச்சைகளை

தொடாமல், அவருடைய உன்னத பெலத்திற்காக காத்திருக்கும்படி கூறுகின்றார். எதற்காக?

தேவன் வாக்களித்திருக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காக. இது ஆத்துமா சம்பந்தமானது. ஆத்துமா தேவசாயலை அடையும் நிலையாகும். அப்படியென்றால், நாம் கர்த்தர் தரும் ஞானஸ்நானத்தை நிச்சயமாக பெறவேண்டும். இந்த உன்னத பெலத்தை பெற்ற உடன், ஆவிக்குரிய யுத்தம் ஆரம்பமாகிறது. தீமையான இந்த உலக வார்த்தைகளை, நாம் வெறுக்க ஆரம்பிக்கின்றோம்; நன்மையான இயேசுவின் வார்த்தைகளை தினமும் தவறாமல் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அதனால் ஆசைகள் மறையத் தொடங்குகிறது; அன்பு நம்மில் வளர ஆரம்பிக்கின்றது. தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு இரண்டு விதமான ஆசிர்வாதங்களை வைத்திருக்கின்றார். ஆசிர்வாதம் என்பது ஆவிக்குரிய விஷயம் ஆகும் (III யோவான் 2).

- முதலாவதாக, தங்கள் சொந்த வாழ்க்கை, குடும்பம், மற்றும் சக மனுஷரை நேசிக்கும் காரியங்களில் பரிசுத்தமாக இருப்பதற்கு பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் (விசுவாசம் வளர இது உதவுகிறது).
- இரண்டாவதாக, கட்டுண்டவர்களை விடுவிக்கவும், பொல்லாத பிசாசின் ஆவிகளை விரட்டவும், நோய்களை குணமாக்கவும், சுவிசேஷம் அறிவிக்கவும், கர்த்தர் தருவது அக்கினியின் அபிஷேகம் (இது தேவ இராஜ்ஜியம் வளர உதவுகிறது).

தேவனுடைய ஆத்துமாவாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரின் மனமும், நம்முடைய ஆத்துமாவின் மனமும் ஒற்றுமையடைந்து, ஆவியின் ஒருமைப்பாட்டை காத்துக்கொள்வதே, தெய்வீக நிலையை

அடையும் பாக்கியமாகும். இதனால் நம்முடைய வாழ்க்கை முக்தியடைகிறது.

நோய்கள் பாவத்தின் வெளிப்பாடுகள்

நோய்கள் நம் சரீரத்திற்குள்ளாக வருவதற்கு முக்கிய காரணம், இச்சைகள், சாபங்கள், பாவங்கள். கொண்டு வருபவர்கள் பிசாசின் பொல்லாத ஆவிக்கூட்டம் ஆகும். ஆமாம், மனிதன் ஏதேனில் நோயின்றி சுகமாய் வாழ்ந்தவன். அவன் ஆளும் அதிகாரத்தை இழந்ததும், பாழும் நோய்க்கிரிமிகள் அவனைத் தாக்க ஆரம்பித்தன. இதனால் அவனது ஆத்துமா, ஆவி, மற்றும் சரீரம் மூன்றிலும் வேதனை. இப்படி ஒன்றுக்கும் உதவாத நம்மைத் தேடித்தான் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வந்தார். ஒன்றுமில்லாத நம்மை, தமது சிலுவை மரணத்தினாலே, தேவனோடு இணைத்து, தமது உயிர்த்தெழுதலினாலே நித்திய ஜீவனுக்குள் பிழைத்திருக்கும்படி செய்திருக்கின்றார். அவர் தழும்புகளால் குணமாகின்றோம். கிறிஸ்துவுக்குள் பிழைத்துள்ள நாம், வெற்றி சிறந்திட தேவை ஆவிக்குரிய ஆசிர்வாதங்கள். தருபவர் தேவ ஆவியானவர். இந்த பாவமான உலகிலேயே, தமது பிள்ளைகள் பரிசுத்தமாக வாழ்வதற்கு தேவனளித்திருக்கும் அற்புதமான ஆசிர்வாதங்களை பெற்று, அவருக்கு சாட்சியாக நாம் ஜீவிப்போம். தேவசாயலாய் மாறி, தேவனோடு காலத்தை செலவிடுவோம்.

இதோ கடைசி நாட்களில், சரீரத்தில் வாழும் மனுஷர் யாவர் மீதும், தேவன் தமது பரிசுத்த ஆவியை ஊற்றி அவர்களது ஆத்துமாவை சுத்தம் செய்வேன், என்று சொல்லுகின்றார் (யோவேல் 2: 28, 29).

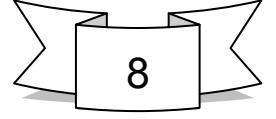
யார் ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும்?

மனுஷரின் சரீரம் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் உண்டான, ஆண்-பெண் உறவினால் உருவாகின்றது என்று அறிந்தோம். இந்த சரீரம் தாயின் கர்ப்பத்தில் கருவாக இருக்கும்போது, ஒன்றும் அறியாமல் இருந்தாலும், இந்த உலகத்தில் வாழ்க்கையை தொடங்கி, நன்மை-தீமையை கற்று, தேவனைத் தேடும் எண்ணமின்றி காலத்தை கழிக்கின்றது. அதனால், கடவுள் தந்த ஆவியும், அதில் நாம் கட்டும் குணங்களும் வாழும் நம் சரீரம் அசுத்தப்படுகிறது. இதுதான் உலகத்தின் சாயலாகும்.

எனவே, நன்மை-தீமை தெரிந்த யாவரும், தங்கள் கீழ்ப்படியாமையை ஒப்புக்கொண்டு, தண்ணீரில் மூழ்கி, பிதாவாகிய தேவன், இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் நாமத்தில் சரீர சுத்தமடையும்படி, ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது ஒன்றும் மத சடங்கு அல்ல. தேவ நீதியை ஒத்துக்கொள்ளும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

மனித சரீரத்தில் வாழும் நம்முடைய ஆத்துமா மோட்சம் செல்ல வேண்டுமென்றால், அது தேவ ஆவியானவரின் பிள்ளையாக வேண்டும்; அதாவது ஒளியை தரிசிக்க வேண்டும். இயேசுவே அந்த தேவ ஒளி.

ஆகையால் சரீரத்தில் வாழும் யாவரும், பரிசுத்த ஆவியாக ஜீவிக்கும் தேவனை, இந்த உலகத்தில் சுமக்கவேண்டும். அப்பொழுது, அவர் நாம் இந்த சரீரத்தைவிட்டு பிரியும் வேளையில், நம் ஆத்துமாவை சுமந்து மோட்சம் அழைத்துச் செல்கின்றார். அங்கே நாம் நித்திய காலமாக தேவனின் ஒளியில் ஜீவிக்கும் பாக்கியத்தை பெறுகின்றோம்.

மோட்சம் போக என்ன செய்ய வேண்டும்?

நிச்சயமாக நாம் எல்லோருமே மோட்சம் போகத்தான் ஆசைப்படுகிறோம். ஆனால் அதற்காக ஆயத்தப்படுகிறவர்கள் சிலராகக் காணப்படுகிறார்கள். பெரும்பான்மையினர், இது கடவுளின் செயல் என்று நினைத்து, கவலையற்று இருக்கின்றனர். மோட்சத்தில் வாழும் கடவுள்தான், யார் அங்கே வந்து ஜீவிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கிறவர். ஆனாலும், அதற்கான தகுதியை மனுஷராகிய நாம் இந்த உலகத்தில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று, அவர் தமது சத்தியப் பாதையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்.

இந்தப் பாதையை பூமியில் அமைத்தவர்தான் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து. அவர் மூன்று காரீயங்கள், நம் வாழ்க்கையில் நிச்சயமாய் நடந்தேறியாக வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

- ✓ மனமாற்றம்
- ✓ தண்ணீரில் முழுகி ஞானஸ்நானம்
- ✓ கடவுளின் பரிசுத்த ஆவியானவருடன் சமாதானம் பெறுதல்

மனுஷர்கள் ஏன் மனமாற்றம் அடைய வேண்டும்?

தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியாமல், வாழ்க்கை நடத்தும் மனுஷர்கள் மனமாற்றம் அடையவேண்டும். ஏனென்றால் சுயசிந்தனை தேவனுக்கு விரோதமான எண்ணங்களையும், செயல்களையும் மனுஷருக்குள்ளாகத் தோற்றுவிக்கின்றது. கடவுளின் அன்பினால் உருவாக்கப்படும் நமது ஆத்துமா, இந்த

உலகத்தின் ஆசையினாலும், இச்சைகளினாலும் கறைப்பட்டு, ஒரு சுயநலமான வாழ்க்கையை நடத்துகின்றது. சக மனிதரை நேசிக்க முடியாமல், சண்டையும் போரட்டமும், வெற்றியும் தோல்வியும் மனித வாழ்க்கையாக காணப்படுகின்றது. அழியும் இந்த சரீரத்தில் நித்தியமான ஆத்துமாவை உடைய நாம், கொஞ்சம் நம்மைத் தாழ்த்தி, ஆண்டவராகிய இயேசுவானவர் சொல்லுகிற உண்மையை காது கொடுத்து கேட்கும் வேளையில், மனமாற்றம் அடைகின்றோம்.

சுயசிந்தனையை ஒதுக்கிவிட்டு தெய்வ சிந்தனையை எடுத்துக்கொள்வதுதான் மனமாற்றமாகும். அதாவது இந்த உலகத்தின் வார்த்தைகளை தவிர்த்துவிட்டு தேவனுடைய வார்த்தைகளை கற்றுக்கொள்வதாகும்.

சுயசிந்தனை, பாவத்தை நம்முடைய வாழ்க்கையில் கொண்டு வருகின்றது. அதாவது தேவனுடைய நீதிக்கும் உண்மைக்கும் புறம்பாக நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. இதன் விளைவாக புதுப்புது விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள தினமும் நாம் பிரயாசப்படுகிறோம். அதனால் மனுஷர்கள், கல்வி அறிவைப் போற்றி, தேவனின் ஞானத்தை அலட்சியம் செய்கிறார்கள். மனுஷனுடைய அறிவின் முதிர்ச்சி அவனுக்கு உலகில் நோபல் பரிசை வாங்கித் தருகின்றது. இது தவறு என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனாலும் தேவன் நம்மை உண்டாக்கியதின் நோக்கம் என்ன? நாம் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கற்று, அவருடைய ஒரே பேரான குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் போல, கீழ்ப்படிந்த பிள்ளைகளாய் மோட்சம் போகவேண்டும் என்பதுதான்.

நம்முடைய எல்லா சிந்தனைகளுக்கும் ஆதாரம், வார்த்தைகள்தான் என்று ஏற்கனவே பார்த்தோம். ஆத்துமாவின் சாயலைத் தோற்றுவிக்கும் சிந்தை (Mind), யாருடைய வார்த்தைகளின்

அடிப்படையில் என்பதை மனுஷராகிய நாம் உணரவேண்டும். பாவங்களும், அக்கிரம சிந்தனைகளும் பெருகியிருக்கிற இந்த உலகில், மனித ஆத்துமா வாழும் காலம் மிகவும் குறுகியது. மாறாக நித்திய காலமாய் வாழும் கடவுள், தெய்வீக சிந்தனையுள்ளவர் என்று அறியவேண்டும். தேவன் அன்பாகவே இருக்கின்றார்.

தெய்வ சிந்தனை (Spiritual Mind): இது அன்பினால் உருவாகின்றது; நாம் மற்றவரை நேசிப்பதினால் வளர்கிறது
சுய சிந்தனை (Selfish Mind): இது ஆசையினால் உருவாகின்றது; நாம் மற்றவரைப்பார்த்து, அதுபோல நமக்கும் வேண்டும் என்று நினைப்பதினால் வளர்கிறது

நாம் சுயசிந்தனையுள்ள ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து முடிக்கும் போது, செய்த புண்ணியங்களையும், தானதர்மங்களையும் மாத்திரம் கணக்கிட்டு, கடவுள் நமக்கு மோட்சத்திலோ இல்லை நரகத்திலோ இடம் அளிப்பதில்லை. மற்றவருக்கு உதவுவது நல்லது. இதை கடவுள் மிகவும் விரும்புகின்றார். ஆனால் அதற்கு மேலாக நம்மை உண்டாக்கிய அவரை நாம் நேசிக்க வேண்டும் அல்லவா! தேவனை நேசிக்காமல், அவரது நாமத்திற்கு மரியாதை செலுத்தாமல், எப்படி நாம் அவருடன் சேர்ந்து வாழமுடியும். நம் ஆத்துமாவை மோட்சத்திற்கு, ஒளியின் பாதையில் அழைத்து செல்பவர், பரிசுத்த ஆவியாக ஜீவிக்கும் பரமாத்துமா (Soul of God) ஆவார். இந்த சத்தியத்தை உணர்வது நல்லது.

தேவன் மனுஷரை தேவசாயலாகத்தான் தோற்றுவித்தார் என்று அறிந்தோம். இதின் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஆதியில் மனுஷனும் மனுஷியும் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடந்தனர்;

தெய்வ சிந்தை (Spiritual Mind) அவர்களுக்குள் இருந்தது. சாத்தான் அவர்களுக்கு சுயசிந்தனையை கற்றுக்கொடுத்த பிறகு, அவர்கள் கடவுளைவிட்டு பிரிந்து வாழ ஆரம்பித்தனர். மனுஷருக்கு நடந்த சோதனையில், அவர்கள் தேவனற்ற வாழ்க்கையை (Carnal Mind) தெரிந்து கொண்டனர். உண்மை என்னவென்றால் மனுஷர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள், அவருக்கு எதிரிகளல்ல. வேதம் இப்படிச் சொல்கின்றது.

தேவனுடைய வார்த்தைகளை பெற்றுக்கொண்டவர்கள் தேவர்கள் (Angels), என்று.

நாம் மறுபடியும் மனந்திருந்தி, தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்க்கும் போது, தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஆகின்றோம். சுயசிந்தனை வேற்றுமையை மனுஷரிடம் உண்டாக்குகின்றது. தெய்வ சிந்தனை நம் ஆவியிலும் ஆத்துமாவிலும் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி, தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவருடன், நம்முடைய வாழ்க்கையை சமாதானமடையச் செய்கிறது. இதனால் நாம் கடவுளுடன் இழந்துபோன உறவு, மறுபடியும் புதுப்பிக்கப்படுகிறது. மனுஷருடைய கீழ்ப்படியாமை அவர்களுக்கு சரீர மரணத்தை கொண்டு வந்தது. எனவே நம்முடைய ஆத்துமாவுக்கு நித்தியமாக வாழ ஒரு இடம் தேவைப்படுகிறது. ஆத்தம இரட்சகரான இயேசுவானவர், இதற்காக ஆயத்தம் செய்திருக்கும் இடம் மோட்சத்திலுள்ளது.

“என் பிதாவின் (கடவுளின்) வீட்டில் அநேக

வாசஸ்தலங்கள் உண்டு; ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக

(மனுஷருக்காக) ஆயத்தம் பண்ணப் போகிறேன்”,

(யோவான் 14: 2).

இப்படிச் சொன்னவர் இயேசு; அவர் மோட்சத்தில் நமக்காக எப்பொழுதும் ஜெபித்துக் (வேண்டுதல்) கொண்டு இருக்கின்றார். இன்றைக்கு இந்தப் பூமியின் மனுஷர்கள், தங்களது தேவர்களைக் குறித்து மிகவும் வைராக்கியம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மோட்சத்திலிருந்து தள்ளப்பட்ட இந்த தேவர்கள், மனுஷருக்கு கற்றுத்தரும் கீழ்ப்படியாத வாழ்க்கை ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனம் இல்லாதது. தேவக்குமாரனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் கீழ்ப்படிந்த வாழ்க்கையினால், நமக்கு கிடைக்கும் நன்மையே மோட்ச வாழ்வாகும். மோட்சத்தில் இராஜாவாக இருந்த இம்மானுவேல், பூமியில் இயேசுவாகப் பிறந்து, நம்முடைய பாவமான, கீழ்ப்படியாத குணத்தையும், சாபமான ஆத்தம பிரிவையும் நம்மை விட்டு நீக்கி, மறுபடியும் பிதாவாகிய தேவனுடன் நம்மை சேர்த்து வைத்திருக்கின்றார். இவர் பிதாவின் நாமத்தை தரித்துக் கொண்டதால் இப்பொழுது பூமிக்கும், வானத்திற்கும் மற்றும் சர்வலோகத்திற்கும் ஆண்டவராக இருக்கின்றார். இதை எபிரெயரான ஆபிரகாம் விசுவாசித்தார். தனது பாரம்பரியத்தையும், பக்தி வழிப்பாட்டையும் பெரிதாய் நினைக்காமல், சத்தியத்திற்கு ஆபிரகாம் செவி சாய்த்தார்.

ஆபிரகாமை ஏன் தேவன் தெரிந்து கொண்டார்?

தேவக்குமாரனின் வருகையை திட்டமிடும்படியாக, ஆபிரகாமின் சந்ததி (Hebrews) தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது. ஆபிரகாமை தேவன் அழைத்தபோது அவர், கடவுள் பரிசுத்த ஆவியாக வாழ்பவர் என்ற அறிவும், ஞானமும் இல்லாதவராக காணப்பட்டார். தனது தந்தையின் வழியில், பாரம்பரிய வழக்கங்களையும், விக்ரிசு ஆராதனையும் செய்துவந்தார். அதனால் தேவன் ஆபிரகாமை, அவரது சொந்த தேசத்தையும் (ஊர், ஈராக்), மக்களையும்விட்டு,

கானான் என்றழைக்கப்பட்ட, இன்றைய இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு அழைத்துப்போனார். தேவனது வார்த்தைகளை நம்பிப்போன ஆபிரகாமின் சந்ததி, இன்றும் அதே இடத்தில் வாழ்ந்து வருவதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆபிரகாமின் குடும்பத்திற்கு தமது வார்த்தைகளை கற்றுக்கொடுத்து, அந்த வம்சத்தில் வந்த யூதா என்ற கோத்திரத்தில், தாவீது இராஜாவின் குடும்பத்தில், நம்மைப் போல ஒரு சிறு குழந்தையாக அவதரித்தார் (பிறந்தார்) இயேசுபிரான்.

தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து வாழும் வாழ்க்கை ஒழுக்கமுள்ளது என்று ஆபிரகாம் புரிந்துகொண்டார். அவரது சந்ததியில் பிறந்த மோசே, தேவனுடன் ஒரு உன்னத உறவை ஏற்படுத்தியதால், உலகத்தின் ஆரம்பத்தையும், சகல சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றையும் மற்றும் தேவ சுதனாகிய இயேசுவின் வருகையையும் குறித்து, இவர் தேவனிடமிருந்து அறிந்து, அதை இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களுக்கு எழுதிவைத்தார். மாத்திரமல்ல, தேவக் கட்டளைகளையும், பிரமாணங்களையும் இவர் கடவுளிடமிருந்து பெற்று, ஆபிரகாமின் சந்ததி தேவ ஜனமாய் நிலைத்திருக்க தேவனுடைய ஊழியக்காரனாய் 40 வருடங்கள் இருந்தார்.

உலகம் முழுவதும் பிசாசின் தந்திரமான (subtle) விக்கிரக வழிப்பாட்டு முறைகளில் விழுந்துகிடந்த காலத்தில், ஆபிரகாமின் சந்ததி, பரிசுத்த ஆவியான தேவனை வணங்கி வந்தனர். ஆனாலும் பிசாசு இவர்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை. அவர்களையும் பாவமான வாழ்க்கை வாழும்படி பல முறை தூண்டினான். இதன் விளைவாக, இஸ்ரவேலர்களில் சிலரும் விக்கிரக வழிபாடு செய்து, தேவக் கோபத்திற்கு ஆளானார்கள். இந்த உலகில் நாம் சுயசிந்தனையுள்ள ஒரு பாவ வாழ்க்கையை நடத்தும்போது,

தேவனை விட்டுப்பிரிந்து விடுகிறோம். பாவமும் பரிசுத்தமும் ஒன்றாய் சேர்ந்து வாழ முடியாதே!. ஆபிரகாமின் சந்ததியில் வந்த தாவீதின் குடும்பத்தில், இயேசு வரப்போகிறார் என்று அறிந்த பிசாசு, அவர்களுக்கிடையே இரண்டு பெரிய மதப்பிரிவுகளை உண்டாக்கினான்.

❖ பரிசேயர்

❖ சதுசேயர்

இதை நாம் சாதாரணமாக பார்க்கக்கூடாது. ஏனென்றால் இன்றைக்கு இந்த உலகம் முழுவதும் மத பேதங்களால் பிரிந்து கிடக்க இது சாத்தானுக்கு வழிவகை செய்தது. தேவன் ஒருவராய் இருக்க, மனுஷருக்கு பல்வேறு மதங்கள் எதற்குத் தேவை. இது பல தெய்வ வழிப்பாட்டு முறைமைகளையும், கள்ளப் போதகங்களையும்தான் மனுஷரிடையே உண்டாக்கியிருக்கிறது. அதனால் நாம் இன்று உலகில் பல்வேறு கலாச்சாரங்களையும், மதக்கோட்பாடுகளையும் பார்க்க முடிகிறது. கடவுளை கண்ணால் பார்க்க முயற்சிப்பது, உருவ வழிபாட்டிற்கு வழியாக காணப்படுகிறது.

எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஒளியான தேவனை,
சிருஷ்டி கர்த்தாவை, அவரது கரங்களினால் உண்டான
சிருஷ்டிகளின் எந்த வடிவத்திலும் (ஆண், பெண்,
விலங்குகள், பறவைகள், மீன்கள், ஊரும் பிராணிகள்)
தரிசிக்க (பார்க்க) நினைப்பது, அவருக்குச் சமமாக, இந்த
சிருஷ்டிகளை ஒப்பிடும் காரீயமாகும். இதை
தேவனாகிய கர்த்தர் வெறுக்கின்றார்.

சாத்தான் தன்னுடன் விழுந்துபோன தேவர்களைக் கொண்டு, தேவன் உண்டாக்கும் மனுஷரை ஆளும்படியாக, மதங்களை பயன்படுத்துகின்றான். இதுவே இருளின் இராஜ்ஜியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆண்டவராகிய இயேசுவானவர் மதங்களை உருவாக்கும் எண்ணத்துடன் இந்த உலகிற்கு வரவில்லை. பாவ இருளில் பிரிந்துகிடக்கும் மனுஷரை, மீட்கும்படியாக அவர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார். கிறிஸ்துவினுடைய சரீரம், பரிசுத்த ஆவியானவரால், கன்னிமரியாளின் கர்ப்பத்தில் உண்டானது. அதனால் அவர் மாம்ச இச்சைகளை வெறுத்து, ஆவியின் சிந்தனை உடையவராக வாழ்ந்து, பிதாவாகிய தேவனை சிநேகித்தார். இவரே தெய்வீகப் புருஷனாவார்; அதாவது தெய்வத்தின் குணங்களை பூரணமாய் மாம்சத்தில் இருந்தபோது வெளிப்படுத்தியவர் ஆவார்.

முதலாவது மனிதன் (ஆதாம்), பிசாசின் வார்த்தைகளை எதிர் கொள்ள முடியாமல், மாம்சத்தில் பெலவீனமடைந்தான். அதனால் அவனது மனைவியை (ஏவாளை) காப்பாற்ற, அவனுக்கு முடியாமல் போனது. ஆனால், தெய்வமகன் இயேசுவானவர் பிசாசை எதிர்கொண்டு தமது மரணம் வரையில், கடவுளுக்கு மாத்திரம் கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்ததால், மாம்சத்தில் பிறந்த சகல மனுஷருக்கும் விடுதலை தரும் ஜீவ வழி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்; அதாவது தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியாத ஒரு வாழ்க்கை, தேவனை விட்டுப் பிரிந்து போகும். எனவே பிரிந்துகிடக்கும் மனித சமுதாயம் ஒன்று சேரும்படியாகவும், நித்தியமரணம் அவர்களைவிட்டு நீங்கும்படியாகவும், கல்வாரிச் சிலுவையில் இயேசுவானவர் தமது திருத்தத்தை சிந்தினார். முடிவுவரையில் தம்மைத் தாழ்த்தி, தேவனுடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிந்தார். அதனால் கர்த்தராகிய இயேசுவே கீழ்ப்படியும்

வாழ்விற்கு வழியானார். தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்த வாழ்க்கைதான் மோட்சம் செல்லமுடியும். இந்த கீழ்ப்படிந்த வாழ்க்கையை கற்றுக்கொள்ளவே ஆண்டவர் இயேசு நம்மை அழைக்கிறார்.

அந்தக் கீழ்ப்படிதல் ஆபிரகாமிடம் காணப்பட்டது. இன்று உங்களிடமும், என்னிடமும் அதே கீழ்ப்படிதல் காணப்பட்டால், தேவன் நம்மையும் தம்முடன் சேர்த்துக்கொள்ள அன்புடன் காத்திருக்கின்றார். தேவன் எந்த இடத்தில் (ஏதேன்) முதலில் மனுஷரைத் தோற்றுவித்தாரோ, அதே இடத்தில் இஸ்ரவேல் என்ற விசுவாச சந்ததியை, ஆபிரகாமின் மூலம் உருவாக்கினார். அதனால் அந்த சந்ததியில் இயேசு தோன்றினார். இன்று நாமும் தேவ வார்த்தைகளுக்கு செவி சாய்த்து, இயேசுவை சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, நித்தியமாக நாம் கிறிஸ்துவின் விசுவாச சந்ததியாகிறோம்.

இயேசுவே வானத்திலிருந்து இறங்கி, பூமிக்கு வந்த தேவனுடைய குமாரன். மாத்திரமல்ல, அவரது மரணத்தினால் சிந்தப்பட்ட இரத்தமே, மனுஷரின் கீழ்ப்படியாத பாவ குணங்களை நீக்கும் பரிகாரமாகும்.

தேவனுடைய மாறாத கிருபையானது (அன்பானது), மனுஷருக்கு, கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணத்தின் மூலம் இலவசமாய் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தாழ்மையுள்ள மனதுடன், நம்முடைய தவறுகளை உணர்ந்து, கர்த்தராகிய இயேசுவின் பாதத்தில் வரும் யாவரையும், தம்முடைய இராஜ்ஜியமாகிய மோட்சத்தில் சேர்த்துக்கொள்பவர் இயேசுகிறிஸ்து. தேவன் இந்த உலகத்தையும், மனுஷரையும் படைத்தது, விண்ணுலகில் ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சினைக்கு தீர்வு (Solution) காணும்படியாகத்தான். கடவுளின்

நியாயமான தீர்ப்பின்படி, கீழ்ப்படியாத குணமுடைய ஒரு ஆத்துமா, நித்தியமாக தேவ வெளிச்சத்தில் (தேவ பிரசன்னத்தில்) வாழும் பாக்கியத்தை இழந்துபோகும் என்பதாகும். இதோ மனுஷரின் மத்தியில் வாசம் செய்யும்படி, தேவன் நம்மை உண்டாக்கினார். நாமோ விழுந்துபோன தேவர்களின் கீழ்ப்படியாத குணங்களைக் கற்றுக்கொண்டு, இன்று மாயையான ஒரு வாழ்க்கையை உண்டாக்கி, அதையே பெருமையாகவும், பொறாமையாகவும் நடத்துகிறோம்.

மனுஷரது சுயசிந்தனையினால் விளைந்த பலன்கள் என்ன?

- நாகரீக வளர்ச்சி (civilization/culture)
- அறிவியல் வளர்ச்சி (scientific development)
- ஆன்மீக வளர்ச்சி (religious practices)
- பொருளாதார வளர்ச்சி (economic prosperity)

இவையாவிலும் மனுஷர்கள் தங்களது பெயரைப் பெருமைப் படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

பெருமை குணமே மோட்சத்தில் வாழ்ந்த சாத்தானையும், அவனுக்கு கீழே பணியாற்றிய தூதர்களையும் நரகத்தில் தள்ளியது. ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் கீழ்ப்படியாத குணமே, இந்தக்கயவர்களை பூமியில் வந்து மனுஷருடன் தங்கும்படிச் செய்தது.

“தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடையமாட்டான்;

அவைகளை அறிக்கை செய்து விட்டுவிடுகிறவனோ

தேவனுடைய இரக்கத்தைப் பெறுவான்”, (நீதிமொழிகள் 28:13).

ஆகையால் நமது தவறான வாழ்க்கையை உணர்ந்து, மனந்திருந்தி மறுபடியும் தேவனிடம் வரவேண்டும். அப்பொழுது அவர் தெய்வீக சிந்தனையை நமக்குள் தோற்றுவிக்கும் தமது வார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கின்றார்.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் வார்த்தைகள் நமக்களிக்கும் நன்மைகள்.

- ✓ நமது தவறுகளை உணரும்படி போதிக்கின்றது
- ✓ நல்ல காரியங்களை செய்யும்படி யோசனைகளைத் தருகின்றது
- ✓ மற்றவரை நேசிக்கும்படி மனதில் அன்பை விதைக்கின்றது
- ✓ நாம் யார், கடவுள் யார், அவர் எங்கே வசிக்கின்றார், என்ன விரும்புகின்றார் என்று கற்றுத்தருகின்றது
- ✓ தேவத்திட்டம் நமது வாழ்வில் என்னவென்று தெளிவாகச் சொல்கின்றது
- ✓ மோட்சம் போக என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அன்றாடம் அறிவுரை வழங்குகின்றது
- ✓ பூமியில் ஆசிர்வாதமான வாழ்க்கையைத் தருகின்றது
- ✓ கடவுளை எப்படி நேசிப்பது என்று கற்றுத்தருகின்றது
- ✓ கடவுளுடைய நல்ல குணங்கள் நமக்குள் தோன்ற விதைகளாக இருக்கின்றது
- ✓ சாத்தானின் இச்சைகளை வெறுத்து, அவனது கீழ்ப்படியாத குணங்களை நம்மைவிட்டு முற்றிலும் அகற்றி விடுகின்றது
- ✓ பரிசுத்த ஆவியாக இருக்கும் கடவுளிடம் நமக்கு ஒரு தெய்வீக உறவை ஏற்படுத்துகின்றது.

உண்மை எதிலிருக்கிறது?

நாம் கற்றுக்கொள்ளும் வார்த்தைகள்தான், நமக்குள் குணங்களை உருவாக்குகிறது என்பது உண்மை. கடவுளின் குணங்களை, இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள், நமக்குள் தோற்றுவிக்கின்றது என்பது சத்தியம்.

தேவன் (Holy God) இப்படிச் சொல்கின்றார்:

என் நினைவுகள் உங்கள் நினைவுகள் அல்ல; உங்கள் வழிகள் என் வழிகளும் அல்ல; பூமியைப்பார்க்கிலும் வானங்கள் எப்படி உயர்ந்திருக்கிறதோ, அப்படியே உங்கள் வழிகளைப்பார்க்கிலும் என் வழிகளும், உங்கள் நினைவுகளைப்பார்க்கிலும் என் நினைவுகளும் உயர்ந்திருக்கிறது (ஏசாயா 55:8, 9).

கொஞ்ச நேரத்து சபலத்துல, தொடர்ந்து வாழ்ந்தால் நிச்சயமாய் நித்திய நரகத்தில் நம் ஆத்துமா சேர்ந்துவிடும். பாவ உலகத்தின் இச்சைகளை வெறுத்து ஒதுக்கிவிடும்போது, தேவனுடைய வார்த்தைகள் நம்மை சத்தியப் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும். போராட்டம் உண்டு மனித வாழ்விலே. ஆகையால் நாம் நல்ல போராட்டத்தை போராட வேண்டும், வாழ்க்கை ஒட்டத்தை கிறிஸ்துவில் ஜெயமுடன் முடிக்கவேண்டும். கடவுள் உருவாக்கும் ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும், இந்த உலகத்தில் ஜீவ பாதையை தெரிந்துகொண்டு, முழுமனதுடன் அந்தப்பாதையில் இயேசுவை சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இது தேவனின் நியாயமான தீர்ப்பாகும்.

நாம் யாருக்குப் பயந்து வாழ்கிறோம்?

யார் நம்மை உண்மையாக நேசிப்பவர்?

யார் நம்முடைய தவறுகளை மன்னிப்பவர்?

யார் நமக்காய் மரித்தவர்?

யார் நம்மைக் காப்பற்றுபவர்?

யார் இந்தப் பூமிக்கும் அந்த வானத்திற்கும் தேவன்?

இயேசுகிறிஸ்துவேயன்றி வேறே யார்; இவரே இருளில் வாழும் மனுஷருக்கு ஒளியாக இருக்கின்றார்.

மனம் திருந்தினால், குணம் மாறும்; குணம் மாறினால்
ஆத்துமா பரிசுத்தமடையும், வாழ்க்கை மாறும்; வாழ்க்கை
மாறினால், ஜீவ பாதை தெரியும்; ஜீவ பாதையில்
சென்றால், மோட்சம் சேருவோம்.

ஆண்டவராகிய இயேசுவின் இரத்தம் நம்மெல்லாரையும் மீட்கும்படி
விலைக்கிரயமாக சிந்தப்பட்டது. அதனால் இந்தப் பூமியில்
பாவமன்னிப்பும், ஆத்தும மீட்பும் ஆரம்பமானது. தேவனுடைய
ஜனமான இஸ்ரவேலர்கள் இரண்டு மதங்களை ஏற்படுத்தி, சக
மனுஷரை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த காலத்தில், அதே தேசத்தில்
தேவக்குமாரன் பிறந்து, அவர்களின் பொய்யான வாழ்க்கையைக்
கண்டித்தார். தங்களது ஆசைகளுக்கும், சிற்றின்ப வாழ்க்கைக்கும்
எதிராக, இயேசுவின் போதனைகள் இருப்பதை அறிந்த யூத
மதத்தலைவர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள், அவரைச் சிலுவையில்
அறையும்படியாக ரோமரிடம் (இத்தாலியர்) ஒப்புக்கொடுத்தனர்.
ஆபிரகாமின் சந்ததியை வழி நடத்திய தேவக்குமாரனை கொலை
செய்யும்படி, சாத்தான் அவர்களது இருதயத்தை தூண்டினான்.
ஆனால் இயேசுவின் இரத்தமே, கீழ்ப்படியாமல் போன மனித
சமுதாயம் முழுவதையும் மீட்கும் ஜீவபலியாக, பிதாவாகிய
தேவனால் மோட்சத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆமாம்,
ஞானமுள்ள தேவன், சாத்தானை அவனது தந்திரத்திலே பிடித்து,
மனுஷருக்கு அவன் கொண்டு வந்த நித்தியமரணத்தை (ஆத்துமா
பிரிந்து போவதை), அவர்களைவிட்டு நீக்கினார்.

ஆண்-பெண் உறவினால் உண்டாகும் சரீரம் மண்ணென்று தேவன்
நினைவு கூறுகின்றார். அதனால், கொஞ்சக்கால வாழ்க்கை என்று

உணராமல், மனுஷர்கள் புசித்து குடித்து, பொழுதைக் கழித்து, காலத்தின் பிரயோஜனத்தை அறியாமல் ஜீவிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மனித ஆத்துமாவும் விலையேறப் பெற்றதாய் உள்ளது. ஒருவன் தன் ஜீவன் மோட்சத்தில் வாழ்வதற்கு, பூமியிலிருந்து எதை கடவுளுக்கு கொடுக்க முடியும்? பொருளாசை மனிதர்களை பயித்தக்காரர்களாக ஆக்கியுள்ளது. கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிறார்கள்; ஆஸ்தியை சேர்க்கிறார்கள்; மனுஷன் கடைசியில் எதையும் கொண்டு போவதில்லை. தேவன் இவர்களிடம் எதிர்பார்க்கும், நல்ல குணங்களைத்தரும் அவரது வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படியாமல், அநேகர் இந்த உலகை கடந்து போகிறார்கள். இது பரிதாபமான ஒரு விசயமாகும். நம்முடைய சந்தோஷத்தையும், ஆத்துமாவின் மகிழ்ச்சியையும் மிகவும் விரும்புகிறவர், மனுஷரை உண்டாக்கிய தேவனாகிய இயேசுகிறிஸ்து. அதற்காகத்தான் பல பாடுகளையும், அவமானங்களையும் கல்வாரிச் சிலுவையில் அவர் சகித்து, சாத்தானை தோற்கடித்தார். அவர் வெறுப்பது பாவ வாழ்க்கையைத்தான், நம்மையல்ல.

சரீரத்தில் நாம் போடும் பலவித அடையாளங்கள், பல்வேறு மதத்தின் சாயலைத்தான் தோற்றுவிக்கும்; தெய்வத்தின் குணங்களையல்ல. நாவின் அதிகாரத்தில் ஜீவனும், மரணமும் உள்ளது. ஆண்டவராகிய இயேசுவைக் கும்பிடும் நாவு, பரிசுத்த தேவனைத் துதிப்பதினால், அவரது நாமத்திற்கு மரியாதை செலுத்துகிறது.

மனுஷரின் இருதயங்களை செய்து அவர்களின் செயல்களை கவனித்துக்கொண்டிருக்கும், ஒரே மெய்த் தேவனாகிய இயேசுகிறிஸ்து,

நம்முடைய கரங்களினால் செய்யப்படுகிற எந்த உருவத்திலும் வந்து வாசம் செய்பவரல்ல.

அவர் தாம் உண்டாக்கிய, நம்முடைய இருதயங்களில் வாசம் செய்யும் பரிசுத்த ஆவியாக இருக்கின்றார். ஜோதிகளின் பிதாவிடமிருந்து, தேவ ஒளியாக பூமிக்கு வந்த இயேசுவின் கரங்களில் வரும் ஆத்துமா, அவரது வெளிச்சத்தில் பிரவேசித்து வளர்கிறது. இப்படியாக தேவ அறிவில் வளரும் ஆத்துமா, தீமையை எதிர்த்துப் போராடி ஜெயிக்கின்றது. தேவனது அழைப்பை ஒரு முறை மறுபடியும் சிந்தித்துப் பார்ப்போம். நாம் வைத்திருப்பது ஒரு வாழ்க்கை, அது தேவன் நமக்கு தந்தது. அதை நாம் மாத்திரம் சிற்றின்பத்திற்காக பயன்படுத்தினால், அவர் நம்மைத் திருத்த முடியாது. திருந்தாத எந்த வாழ்க்கையும் சாத்தானின் குணத்தையே வெளிப்படுத்தும். படித்தவர், படிக்காதவர் என்ற பேதமே இல்லை; ஏழை, பணக்காரர் என்ற வேற்றுமையும் இல்லை; அழகிற்கும் இடமில்லை. அன்பு ஒன்றே தேவன் எதிர்பார்க்கும் ஆத்துமாவின் சாயலாகும். கல்வாரிச் சிலுவையில் இந்த தேவ அன்பு நமக்காக வெளிப்பட்டது.

நம்முடைய இருதயம் இந்த அன்பை உணரும்போது, தேவ வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிகின்றோம். ஆகையால் மோட்சம் போவதற்கு மனுஷராகிய நாம் அனைவரும் ஆண்டவராகிய இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். அப்பொழுது நமது வாழ்க்கையில் அன்பு மலர்ந்து, மற்றவருடைய நலத்தில் பிரியம் ஏற்படும். சக மனிதரை நேசிக்கும் குணம் நம்மில் வளரவேண்டும். மற்றவரை வெறுப்பது பாவகுணமாகும். அன்பு சகல பாவங்களையும் மூடும். அன்பிற்கு பொறாமைமில்லை; அன்பு சாந்தமும் தயவுமும் உள்ளது. அன்பு சகலத்தையும் தாங்கும், சகலத்தையும் சகிக்கும். இதுவே கல்வாரி சிலுவையில் இயேசு வெளிப்படுத்திய அன்பாகும்.

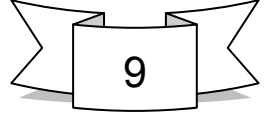
மனம் புதிதாக வேண்டும்!

இதயத்தில் ஆவியின் உணர்வுகள் பிறக்கவேண்டும்,
இயேசுவே தேவன் என்று நாம் அறியவேண்டும்;
சரீரத்தின் உரிமைகள் இந்த உலகத்தில் முடிந்துபோகும்,
ஆனால் ஆத்துமாவின் நன்மைகள் நித்தியமாக தொடரும்.

என் சகோதரியே நீங்கள் ஜீவனில் பிழைத்திட வேண்டும்,
என் சகோதரரே நீங்கள் ஆவியில் உயிர்த்திட வேண்டும்;
கர்த்தராகிய இயேசுவே நம்மை உண்டாக்கினவரும்,
மோட்சத்திற்கு அழைத்து செல்பவரும் என்ற
உண்மையை அறிந்து, அவருக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

அழிந்திடும் பொருள்களில் நன்மைகள் இல்லை,
உலகில் இழந்திடும் சரீரத்தின் ஆசைகள் தொல்லை;
நாம் வாழ்ந்திடும் காலங்கள் தேவனின் தயவு;
நமது ஆத்துமா திருந்தவும், இயேசுவை அறியவும்,
இது நமக்கு கிருபையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதம் ஒரு தடையா?

பிசாசு என்று அழைக்கப்படும் தேவனின் சத்துரு, இன்று பல மதங்களையும், மற்றும் கலாச்சாரங்களையும் இந்த உலகத்திலே உண்டாக்கி வைத்திருக்கின்றான் என்று பார்த்தோம். அதனால் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அவனோடு மோட்சத்திலிருந்து தள்ளப்பட்ட அவனுடைய துஷ்ட ஆவிகள் (தேவர்கள்) இந்த உலகத்தில், மனித மனங்களை (Minds) உலக வழிபாட்டு முறைகளுக்கு நேராக வழி நடத்துகின்றார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் நாம் சிந்திக்கும்படியாகவும், தெளிவான முடிவு எடுக்கும்படியாகவும், தேவனுடைய வார்த்தைகள் (பைபிள்), கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தேவாதி தேவன், பிசாசையும், அவனுடைய தூதர்களையும் அந்தகார இருளினால் கட்டியிருக்கின்றார். ஆகையால் இவர்களால் தேவனுடைய ஒளியில் பிரவேசிக்க முடியாது. எனவே இந்த விழுந்துபோன தேவர்கள், தினமும் பொய் சொல்லி மனுஷரை ஏமாற்றுகிறார்கள். எப்படி தீவிரவாதிகள், ஒரு சிறு குழந்தையையோ அல்லது அப்பாவி மக்களையோ துப்பாக்கி முன் நிறுத்தி, தாங்கள் தப்பிக்க வகைத்தேடுகின்றார்களோ, அதுபோலவே, இந்தப் பொல்லாத ஆவிக்கூட்டங்களும், மனுஷர்களின் ஆத்துமாக்களைக் கெடுத்து, தங்களது நித்திய தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து வருகின்றார்கள். துன்மார்க்கமும், பல மதங்களும் இன்று உலகில் பெருகி இருக்கிறது; அறிவியலும் வளர்ந்துள்ளது. பலர், கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற உணர்வே இல்லாமல் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஆகையால், தேவாதி தேவன், சாத்தான் வாழும் நரகத்திற்கும், மனுஷர்கள் வாழும் இந்த உலகத்திற்கும், ஒரு நியாயத்தீர்ப்பை வைத்திருக்கின்றார். எனவே, நாம்தான் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய வாழ்க்கை நமது கையில் உள்ளது. அதை நாம் யாரிடம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்பது நமது தீர்மானமாகும். நம்முடைய ஆத்துமா சுகமடைய, மோட்சத்தின் குணங்களை உருவாக்க, நாம் உலக இரட்சகர் இயேசுகிறிஸ்துவிடம் அதை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

நாம் உத்தமர்கள் என்று சாதிக்கலாம்; நீதியும் தர்மமும் செய்பவர்கள் என்று நம்மை இந்த உலகம் கூட போற்றலாம். ஆனால் நம்முடைய வாழ்க்கை, நாம் வாழும் இந்த சரீரத்தை விட்டு வெளியேறியவுடன், நமக்கு காத்திருப்பது, தேவனின் நியாயமான தீர்ப்புதான்.

பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரும் இயேசுகிறிஸ்துவின் சத்தத்தை கேட்கும் காலம் வரும். அப்பொழுது, நன்மை செய்தவர்கள் ஜீவனை அடையும்படி எழுந்திருக்கிற வர்களாகவும், தீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினையை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்கள், அதாவது உயிரோடு எழுந்திருப்பார்கள். மனுஷர்கள் இந்த உலகை கடந்துபோகும் வேளையில் ஆத்துமாவாகத்தான் போகிறார்கள். இந்த ஆத்துமாக்கள் வைக்கப்படும் இடங்கள் எவை என்று பார்ப்போம்.

1. மோட்சம் [சங்கீதம் (34:22), யோவான் (14:2, 3)]

ஆண்டவராகிய இயேசுவின் இரத்தத்தினால் கழுவப்பட்டு, தேவக்கிருபையினால் பாவமன்னிப்பை அடைந்து, பரிசுத்த ஆவியானவருடன் வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள். இவர்களுக்கு

இளைப்பாறுதல் உண்டு. தேவ ஆவியானவருடன் சமாதானம் அடைந்த ஆத்துமாக்கள் இதில் பிரவேசிக்கின்றார்கள். இவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறும் பரிசுத்தவான்கள்.

2. பாதாளம் [பிரேதக்குழி; யோவான் (5:28, 29)]

நன்மை-தீமையை அறிந்து, இந்த உலகத்தில் ஒரு மதத்தை சார்ந்தவராக இருந்து, பொழுதை சிற்றின்ப வாழ்க்கையில் கழித்தவர்கள், இங்கே கிடத்தப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தேவனது அழைப்பை நிராகரித்து, மோட்ச வாழ்வை இழந்தவர்கள். நாம் வாழும் இந்த பூமி தனது பயணத்தை ஒரு நாள் முடித்துவிடும். அதன் பிறகு தேவனாகிய கர்த்தர், புதிய பூமியை உண்டாக்குவார் என்று வேதம் சொல்கிறது. இந்தப் புதிய பூமியில் வாழத்தகுதி உடையவர்கள் யார் என்றத் தீர்ப்புதான் இறுதியானது. இந்த கடைசி நியாயத் தீர்ப்பிற்காக இவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

கனம் பொருந்தியவனாயிருந்தும், இயேசுகிறிஸ்துவை

அறியும் அறிவில்லாத மனுஷன் அழிந்துபோகும்

மிருகங்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான்.

ஆட்டுமந்தையைப் போல பாதாளத்திலே

அப்படிப்பட்டவர்கள் கிடத்தப்படுகிறார்கள்;

மரணம் (பிசாசு) அவர்களை மேய்ந்துபோடும்.

தேவனாகிய இயேசுவுடன் நமக்கு இருக்கும் ஆத்மீக உறவை புரியாதவர்கள், இந்த பாதாளத்தில் கொஞ்சக்காலம் கிடத்தப் படுகிறார்கள்.

3. நரகம் (சங்கீதம் 9:17)

சாத்தானைப் போலவே துன்மார்க்கமான வாழ்க்கை நடத்தி, சக மனுஷரைத் துன்புறுத்தி, அடிமையாக்கி, கொலை செய்த ஆத்துமாவின் துரோகிகள், இங்கே தள்ளப்படுகிறார்கள்.

இதற்கு உதாரணமாகத்தான் யூதாஸ்காரியோத்தின் வாழ்க்கையை குறித்து தெரிந்துகொண்டோம். இவன் சாத்தானும், அவனது தேவர்களும் இருக்கும் நரகத்தில் இப்பொழுது இருக்கின்றான்.

எந்த மதமும் நம்முடைய ஆத்துமாவிற்கு இரட்சிப்பை தருவதில்லை; ஒரு மதத்தை சார்ந்திருப்பதினால், நாம் இளைப்பாறுதலை முடிவில் பெறுவதுமில்லை.

இந்த உலகத்தின் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களையும், மதக் கோட்பாடுகளையும் மாத்திரம் கடைப்பிடித்து வருவதினால், நம்முடைய குணாதிசியங்கள், ஒன்று நம் தாய் தந்தையை போல இருக்கலாம் அல்லது ஒரு மதத்தின் சாயலில் மாறலாம். ஆனால், தேவாதி தேவன் இந்த உலகத்தில் நம் முன்பாக, தமது ஒரே பேரான குமாரனை வெளிப்படுத்தி, அவரைப்போல நாம் வாழவேண்டும் என்று அழைக்கின்றார்.

தெய்வீக குணத்தையுடைய கிறிஸ்து இயேசுவை எதிர்ப்பவன்தான் சாத்தான்.

அவன் மனுஷருக்கு கொண்டுவந்த நித்தியமரணத்தை, அதாவது பிரிவினையை நம்மைவிட்டு நீக்கும்படியாக, கிறிஸ்து இயேசுவை ஜீவ பலியாக செலுத்தினார், தேவாதி தேவன். இதை நாம் உணரவேண்டும். அதனால்தான் ஆண்டவராகிய இயேசு, தம்மை போல் நம்மை, கடவுளின் பிள்ளையாக மாற்றும்படியாக, எல்லோரையும் அழைக்கின்றார். இதன் அர்த்தம் என்ன வென்றால், அவரைப்போன்ற தியாக உள்ளத்தையும், தெய்வீக குணங்களையும் நாம் அடையவேண்டும். இதற்கு மனமாற்றம் அவசியமாகிறது. இயேசுவே நித்தியஜீவனாய் இருக்கின்றார். இவருக்கு எந்த மதமும் சொந்தமில்லை; நீங்களும் நானும்தான் அவரின் நித்திய சொந்தம்.

ஒரு குழந்தை இந்த பூமியில் பிறந்தவுடன், அதை நீரில் கழுவிய பிறகு தாய், தந்தையிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். அதுபோலவே, பாவிடான மனுஷனும், மனுஷியும், தண்ணீரில் முழுகி ஞானஸ்நானம் எடுத்தவுடன், கர்த்தராகிய இயேசுவானவர் தம்முடைய பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்கின்றார். அதன்பிறகு, இந்த உலகிலே அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கங்களை, தம்முடைய வார்த்தைகளின் மூலமாக கற்றுக்கொடுக்கின்றார். இப்படியாக நாம் தேவனுக்குப் பிடித்த நன்மையான காரியங்களை செய்து, அவரது பிள்ளைகளாக இந்த உலகிலே வாழ்ந்து, நித்திய வாழ்விற்காக மோட்சம் செல்லுகிறோம்.

நம் தலையில் என்ன எழுதியிருக்கிறதோ?

தலையெழுத்து (fate) என்பது மனுஷர்கள், தங்களுடைய வெற்றி தோல்விகளுக்கு காரணமாக பயன்படுத்தும் ஒரு வார்த்தையாகும். வார்த்தைகள் மனுஷருடைய வாழ்க்கையை கட்டுகின்றது என்று பார்த்தோம். ஆமாம், மனித ஆத்துமாவின் உணவு வார்த்தையாகும்.

மனுஷன் அப்பத்தினாலே (சாப்பாடு) மாத்திரமல்ல,

தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான், என்றார் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து.

ஒரு குழந்தை பிறப்பிலிருந்து பல ஆயிரக்கணக்கான வார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொள்கிறது. அது வளர்ந்து, சரீர மரணத்தை தழுவும் வரை, அன்றாடம் வார்த்தைகளை கேட்டு, படித்து, பேசி, அவைகளைப் பயன்படுத்தி பூமியில் வாழ்கின்றது. ஆசை வார்த்தைகளையா? இல்லை அன்பு வார்த்தைகளையா? சற்று சிந்திப்போம்.

இயேசுவின் அன்பு வார்த்தைகள், மனுஷரின் சகல பாவ

குணங்களையும் குணமாக்கும் ஒளவுதமாகும் (Medicine).

வார்த்தைகளுக்கு எஜமானர் யார்?

வேதம் இப்படிச் சொல்கிறது:

ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனிடம் இருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனாக இருந்தது. இந்த வார்த்தை மாம்சத்திலே கிறிஸ்து இயேசுவாக உதித்தது. இதற்காகவே ஆபிரகாமின் சந்ததி தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது. தேவனுடைய வார்த்தைகள் நமக்கு வேதமாக (பைபிள்) அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வார்த்தைகளை (word of truth) ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், இயேசுவின் சத்தியப் பாதையை தெரிந்து கொள்கிறார்கள். இவர்களிடம் தேவ அன்பு பெருகின்றது.

பிறகு வேறு யாரிடமிருந்து வார்த்தைகள் மனுஷருக்கு கிடைக்கின்றது?

சாத்தான் சொந்தமாக எடுத்து பேசுகின்றான், அதாவது பொய் சொல்லுகிறான் (word of desire) என்று வேதம் நமக்கு போதிக்கின்றது. இவனைக்குறித்து தேவக்குமாரனாகிய இயேசு சொன்னது:

அவன் ஆதிமுதற்கொண்டு மனுஷ கொலைபாதகனாய் இருக்கிறான்; சத்தியம் அவனிடத்தில் இல்லாதபடியால் அவன் சத்தியத்திலே நிலைநிற்கவில்லை; அவன் பொய்யனும் பொய்க்குப்பிதாவுமாய் இருக்கிறபடியால் அவன் பொய் பேசும் போது தன் சொந்தத்தில் எடுத்துப் பேசுகிறான் (யோவான் 8:44).

மனுஷரை, தேவன் தமது பிள்ளைகளாக உண்டாக்கியதால், அவர்களைக் கொல்லும்படியாகவே, இவன் கேடான எண்ணங்களை அவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறான். இவன் மனுஷருக்கு கற்றுத்தந்த

சிந்தனை வாழ்வுதான் சொந்தக் கற்பனையாகும் (native language).

இன்று மனுஷர்களாகிய நாமனைவரும் ஆசைகளுள்ள இந்த கற்பனை வாழ்க்கையை இயற்கையாக தேடிக்கொள்கிறோம்.

மனுஷருக்கு செம்மையாக தோன்றுகிற பல வழிகள்

உண்டு, ஆனால் முடிவோ மரண வழிகளாகும்.

நமது கற்பனைகள் எல்லாம் வீணென்று தேவன் அறிந்திருக்கின்றார். ஒரு உண்மையை தெரிந்துகொள்வோம். கடவுள், ஒரு குழந்தைக்கு ஜீவனை (உயிர்) தரும் வேளையில், வார்த்தைகளை அந்த குழந்தையின் ஆவியில் தருவதில்லை. அந்தக் குழந்தைதான் தனக்குப் பிடித்தமான வார்த்தைகளை இந்த உலகிலே கற்றுக்கொள்கிறது. ஆகையால் தலையெழுத்து, தேவனால் எழுதப்படுவதில்லை.

நாம் யாருடைய வார்த்தைகளை கற்றுக்கொள்கிறோமோ, அவரின் நாமம் நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு தலைமையான எழுத்தாகிறது (Head Word). உதாரணத்திற்கு, வேதத்தை (பைபிளை) படித்து அதின்படி நடக்கும் ஒரு மனுஷனுக்கு, இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஜீவகிரீடம் மோட்சத்தில் சூட்டப்படுகிறது. இந்த உலகத்திலும், இயேசுவின் நாமத்தில் அந்த மனுஷனுடைய வாழ்க்கையின் தேவைகள் எல்லாம் ஆசிர்வாதமாக அளிக்கப்படுகிறது. இயேசுகிறிஸ்துவே சகலத்திற்கும் தேவனும், இராஜனுமாய் இருக்கின்றார்.

இவருக்கே சதாகாலமும் ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக.

வேறு பல நாமங்களை, மனுஷர்கள் தங்களது சொந்த கற்பனைகளினால் உண்டாக்கி பெரிதாகவும், பெருமையானதாகவும்

போற்றிவருகிறார்கள். ஆனால், வானத்திலும், பூமியிலும் தேவாதி தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டும், மனுஷருடைய பாவங்களையும், அக்கிரமங்களையும், மீறுதல்களையும் நீக்கி, அவர்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்கும்படியும், உலகிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள தலைமையான வார்த்தை, இயேசுகிறிஸ்து என்ற நாமம் ஒன்றே (Head of God's Word). இந்த நாமத்தை, ஆத்துமாவில் எழுதும்படியாக, நம்முடைய வாழ்க்கையை, ஆண்டவராகிய இயேசுவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்பொழுது, நாம் கற்றுக்கொண்ட தீமையான வார்த்தைகளை, நம்முடைய ஆவியிலும், அவைகளை பதிவு செய்து வைத்திருக்கும் மூளையிலும் இருந்து நீக்கிவிட்டு, தம்முடைய சத்தியமான வார்த்தைகளை நமக்கு கற்றுக்கொடுத்து, நம்மில் பரிசுத்தமான எண்ணங்களையும், சிந்தனைகளையும் உருவாக்கி, நம்மை தேவப்பிள்ளைகளாய் மாற்றுபவர் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து ஒருவரே. அவருக்கே சதாகாலமும் வல்லமையும், மகிமையும், துதியும், கனமும் உண்டாவதாக.

எங்கே போகும் நம் வாழ்க்கை?

அழியும் இவ்வுலகத்திலே,
 நம் நிழல் கூட தொல்லைகளே;
 மனமாற்றமே உருவாக்கிடும்,
 இயேசுகிறிஸ்துவின் குணங்களையே.

ஒரு வாழ்வு அது தேவாதி தேவன் கொடுத்தது,
 இந்த உலகிலே அது நித்தியத்தை அடைந்திட பிறந்தது;
 அழியும் மிருகம் அல்ல மனிதன்,
 அவன் பரலோகத்து தேவனின் ஆராதனைக்காரன்.

ஒரு நாளில் நம் உள்ளத்தின் உண்மைகள் வெளிப்படும்,
ஜீவ ஒளியினில் இயேசு இராஜனே தேவன் என்று புரிந்திடும்;
சிலுவை நிழலில் சுதந்திரமே,
எந்த பாவத்தின் கட்டுகளும் உடைந்திடுமே.

மோட்சத்திலிருந்து நமது சரீரத்துக்குள் வந்திருக்கும் ஆவி, குணங்களையுடைய ஆத்துமாவாக ஒரு நாள் இந்த உலகத்தை கடந்து செல்லவேண்டும். பூமியில் வாழும் காலத்தில் நமது ஆத்துமா, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம், தன்னுடைய நித்திய உறவை அறிந்துகொள்கிறது. அன்று முதல், தன் சிற்றின்ப ஆசைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, கடவுளுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அது தனது மோட்ச பயணத்தை தொடங்குகிறது. நித்தியமாய் வாழும் கடவுளின் பிரசன்னத்தில் அது அநுதினம் பரிசுத்தமடைந்து, கடவுளின் குணங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறது. இதனால் பாவத்தின் மூலம் இழந்து போன தேவ சாயலை மறுபடியும் பெற்றுக்கொள்கிறது. அதற்கு இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் ஆதாரமாக இருக்கின்றது. வார்த்தைகளின்றி வாழ்க்கையில்லை. தேவனின் வார்த்தைகள் நித்தியஜீவனின் விதைகளாகும். அவர் நமது செவிகளைத் திறக்கும்படியாக, இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிவோம்.

வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போகும், இயேசுவின்
வார்த்தைகளோ நித்தியகாலமாய் நிலைத்திருக்கும்.

இயேசுகிறிஸ்து அந்நிய தெய்வமில்லை

நம்முடைய தேசத்தில் சிலர் நினைப்பது போல, ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து அந்நிய தேவனில்லை. இவரே நம்முடைய ஆத்துமாவின் தந்தை. அதுமாத்திரமல்ல இவர் நம்முடைய

உள்ளத்தில் வந்து வாசம் செய்யும் ஜீவ ஒளியானவர். நம் ஆத்துமா ஒளியின் தன்மையும், தேவனின் ரூபமுமானது. கர்த்தராகிய இயேசு நம்மைப்பார்த்து சொல்வது இதுதான்:

இதோ, வாசற்படியிலே நின்று தட்டுகிறேன்; ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு, இருதயக்கதவை திறந்தால், அவனிடத்தில் நான் பிரவேசித்து, அவனோடே போஜனம் பண்ணுவேன், அவனும் என்னோடு போஜனம் பண்ணுவான்.

ஆத்துமாவின் போஜனம் பிதாவாகிய தேவனின் வார்த்தைகளாகும். தேவனுடைய வீடாகிய மோட்சத்திலிருந்து புறப்பட்டு, பூமிக்கு வந்து, நமக்கு பிதாவின் வார்த்தைகளை கற்றுக் கொடுக்கும் இந்த உத்தமரை ஸ்தோத்தரித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் இதயம், நித்திய ஜீவனிலே வாழும். கர்த்தராகிய இயேசுவானவர் இப்படியாக அறிவிக்கின்றார்:

நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான்; உயிரோடிருந்து என்னை விசுவாசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பான் (யோவான் 11: 25, 26).

உயிர்த்தெழுதலின் அர்த்தம் என்ன?

மாம்சத்தில் வாழும் நாம், உயிர்த்தெழுதலின் அர்த்தத்தை அறியாதவர்களாக இருக்கின்றோம். எந்த ஒரு மனுஷனும் இதை நமக்கு வெளிப்படுத்தவும் முடியாது. ஏனென்றால் ஒரு முறை பிறந்து, மரிப்பது மனுஷர்மேல் விழுந்த தேவக்கட்டளையாக இருக்கின்றது. ஆகையால், சரீர மரணத்தினால் பிரியும் மனித ஆத்துமா, மறுபடியும்

அதே சரீரத்திற்குள் சென்று, இந்த பூமியில் வாழ முடியாது. மற்றும்மல்ல வேறே பிறவியாக இந்த ஆத்துமா பிறக்கிறது என்ற நம்பிக்கை பொய்யானது. எப்படியெனில் மனித ஆவியின் சிந்தனையும், அதனால் உருவாகும் ஆத்துமாவின் குணங்களும் (சாயல்: likeness) நிரந்தரமானது (eternal).

எப்படிப்பட்ட இக்கட்டில், மரணம் நம்மை பிடித்து வைத்துள்ளது. யார் நமக்கு உயிர்த்தெழுதலின் உண்மையை காண்பித்து, நித்திய வாழ்க்கையின் நம்பிக்கையைத் தரமுடியும். நம்மைப் படைத்த ஒரே தேவனாகிய கர்த்தரே, அதனால் மாம்சத்தில் இயேசுவாக பூமியில் பிறந்து, தேவனது வார்த்தைகளைப் நமக்குப் போதித்து, முடிவில் நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து, மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்தார். இதன் மூலம் தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி நடக்கும் மனித ஆத்துமா, பரிசுத்த ஆவியான தேவனால் உயிர்ப்பிக்கப்படுகிறது என்ற சத்தியம் (Truth) மனுஷருக்கு காண்பிக்கப்பட்டது. ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் முதற்பலனானார். இவரை விசுவாசிக்கும் மனுஷர்கள், இந்த முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறும் பாக்கியத்தை அடைகிறார்கள்.

உயிர்த்தெழுதல் என்பது, மாம்ச சரீரத்தைவிட்டுப் பிரியும் மனித ஆத்துமா, தேவனளிக்கும் நித்திய சரீரத்தில் பிரவேசிக்கும் நிகழ்ச்சியாகும்.

நமக்கு இந்த உன்னத நிகழ்வை வெளிப்படுத்திய தேவக்குமாரன், இந்த உலக சரீரத்தையே மகிமையின் ரூபத்திலும் எடுத்துக் கொண்டதற்கு காரணங்கள் இருக்கின்றது.

✓ இயேசுவை வெறுத்து ஒதுக்கிய ஆபிரகாமின் சந்ததி, இந்த உலகத்தில் ஒரு நாள் இவரைத்தேடும்; அப்பொழுது அவர்கள்

இவரை அடையாளம் காணும்படியாக, அவரது தழும்புகள் சாட்சியாக இருக்கும்

- ✓ இந்த பாவ உலகம் மறுதலித்து கெட்டுப்போகாமல் இருக்கவும், உயிர்த்தெழுதலை நம்பவும் அப்படிச் செய்தார்
- ✓ பாவியான எந்த மனுஷனும், மனுஷியும், தனது தவறுகளை உணரும்படி, இந்த தழும்புகள் அவர்களைக் குணப்படுத்து கிறது

ஒரு உன்னதமான வாழ்க்கை, நமக்காக மோட்சத்தில் காத்திருக்கின்றது. இந்த உலக கலாச்சாரங்களும், பண்பாடுகளும், மதக்கோட்பாடுகளும், நமது சரீரத்தையும் மற்றும் ஆத்துமாவையும் அசுத்தப்படுத்த இடம் தராமல், கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, விண்ணுலக சரீரத்தை அவர் நமக்குத் தந்து, மோட்சத்தில் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கெடுக்கும் படியாக நம்மை ஆசிர்வதிக்கின்றார்.

இந்த உலக வாழ்க்கை முடியும்பொழுது,

- நமக்கு சமுதாயத்தில் அந்தஸ்தை தந்த ஜாதியோ, படிப்போ, இல்லை பதவியோ,
- நம்முடன் வாழ்ந்த பாசமுள்ள உறவுகளோ,
- நாம் அநுபவித்த உலகத்தின் இன்பங்களோ,
- பயன்படுத்திய பொருள்களோ,
- சேர்த்துவைத்த சொத்துகளோ,

ஒன்றும் நம்முடன் வரப்போவதில்லை.

இதை உணர்ந்து, நம்முடைய சிந்தனைகளையும், குணங்களையும் பரிசுத்தமாக மாற்றும் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிவது நன்மையானது.

சிந்தனை வாழ்வு சுத்தமாக வேண்டும்

சிந்தித்துப்பார்த்தால் செவிகள் திறக்கும்,
சிலுவையை நோக்கினால் இரட்சிப்பு கிடைக்கும்;
தேவன் பரிசுத்த ஆவியாக இருக்கின்றார்,
இயேசுவின் ரூபத்திலே வசிக்கின்றார்.

படைத்தவர் மனதை அறிந்திடவே,
பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிடனும்;
உண்மைக்கு சாட்சியாய் வாழ்ந்திடும்,
இயேசுவின் பிள்ளையாய் மாறிடனும்.

உயிர்த்தவர் நாமத்தை துதித்திடவே,
தேவனின் வார்த்தையை கற்றிடனும்;
மரணம் நேருமுன்னே மனமாறனும்,
ஆத்தும மீட்பினையே அடைந்திடனும்.

ஜெபம் ஆவியின் உறவாகும்

உறவு இல்லாமல் வாழ்க்கை இல்லை. இந்த உலகில், நமக்கு அநேக உறவுகள் உள்ளது. அதனால் நாம் அவர்களுடன் அதிக நேரங்களையும், பொருள்களையும் பகிர்ந்துகொள்கிறோம். இதனால் நமது வாழ்கையில்,

- ❖ இன்பம் மற்றும் துன்பம்
- ❖ வெற்றி மற்றும் தோல்வி
- ❖ உயர்வு மற்றும் தாழ்வு
- ❖ பிறப்பு மற்றும் இறப்பு

போன்ற சூழ்நிலைகள் உருவாகிறது.

சக மனுஷருடன் நமக்கு இருக்கும் உறவு மற்றும் தொடர்பு உலக வாழ்க்கையாகும். இதற்கு மாறாக நம்மை உண்டாக்கிய, கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் நாம் ஏற்படுத்தும் உறவு ஜெப வாழ்க்கையாகும். பிரார்த்தனை, பூஜை, மற்றும் சாமி கும்பிடுதலிருந்து, இந்த ஜெப வாழ்க்கை முற்றிலும் வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. மனுஷர்கள் தேவனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவிடம் பேசுவது ஜெபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. எப்பொழுதும் (24x7) அவரிடம் பேசமுடியும். நீதிமானின் ஜெபத்தை கர்த்தர் கேட்டு பதிலளிக்கின்றார். சந்தோஷமாய் இருந்தாலும் பேசலாம்; துக்கமாய் திரிந்தாலும் கதறலாம். நமது உணர்வுகளைப்புரிந்து, தேவைகளை அளிக்கிறவர், இரக்கத்தின் செல்வமாகிய இயேசுகிறிஸ்து. ஆபத்துக்காலத்தில் அவரே நமக்கு அநுகூலமான துணையாளர். தம்மை நம்பி இருக்கிறவர்களை அவர் அறிந்திருக்கிறார்; ஒருபோதும் அவர்களை கைவிடமாட்டார்.

பிதாவாகிய தேவனின் தூய உருவமாக இருக்கும் இயேசுவானவர், நமக்கு நன்மை செய்யும்படியாக, எந்நேரமும் காத்திருக்கின்றார். இவரோடு பேசுவதினால் கிடைக்கும் நன்மைகள்:

- ✓ நிம்மதியான வாழ்க்கை
- ✓ போதுமென்ற மனம்
- ✓ கடவுளின் பாதுகாப்பு
- ✓ பொருளாதார ஆசிர்வாதம்
- ✓ பரிசுத்த சிந்தனைகள்
- ✓ மற்றவரை நேசிக்கும் குணம்
- ✓ உதவி செய்யும் பண்பு
- ✓ கடவுளின் ஆலோசனை மற்றும் வழி நடத்துதல்

இப்படியாக நாம் நிறைய ஆசிர்வாதங்களை சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

இந்தப் பூமியில் மனுஷராகிய நாம் ஒன்றும் அறியோம். யார் நல்லவர்கள், எது நல்ல யோசனை, நன்மை எது, தீமை எது, இவைகளை நமக்கு எடுத்துச்சொல்லி, சத்தியப் பாதையில் நடத்துபவர் இரட்சகரான இயேசு. இதற்கு ஜெபம் வழியாக இருக்கின்றது. நாம் இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கும் நேரத்தில், மோட்சத்திலிருந்து, தேவ வெளிச்சம் புறப்பட்டு, நம்மேல் வந்து உதிக்கின்றது.

“உன் மேலே ஒளி உதித்தது, எழும்பி பிரகாசி”,

என்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது, நிறைவேறும் காலம் இது. நாம் யாவரும் முழங்காற்படியிட்டு, கண்களை மூடி, இயேசுவே என்று அழைக்கும்போது, அவர் நம்மிடம் பார்ப்பது நமது இருதயத்தையும், அதிலுள்ள நம்பிக்கையையும்தான். மலையைப் போன்ற பிரச்சினைகூட, கடுகளவு விசுவாசமிருந்தால் (Faith) விலகிவிடும். வேதம் சொல்கிறது:

“அவர் சொல்ல ஆகும்,

அவர் கட்டளையிட நிற்கும்”, என்று.

ஆகையால் ஆண்டவராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் விசுவாசம் வைப்பவர்கள் ஒரு போதும் கெட்டுப்போவதில்லை.

சூரியனின் ஒளி எல்லோரின் மேலும் உதிக்கிறது, அதினால் சரீரம் வளர்கிறது. ஆனால், ஜீவ ஒளி அப்படியில்லை. இயேசுவின் நாமத்தை தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களுக்கு மாத்திரம், இந்தப் பாக்கியம் கிடைக்கிறது. அதனால் ஆத்துமா, தேவப் பிரசன்னத்தில், கடவுளின் ஞானத்திலும், அறிவிலும் வளருகிறது. இது ஆத்துமாவை பெலனடையச் செய்கிறது. ஏனென்றால் மனுஷரின் பாவத்தைப் போக்கும்படியாக, தேவனால் உலகத்தில் அனுப்பப்பட்ட ஜீவ ஒளி இயேசுவே. பாவமன்னிப்பின் சக்தி, நமக்காய் இவர் சிந்திய இரத்தத்தில் உள்ளது. இதை உணரும் இதயம் திருந்தும். ஒருவரும் சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம் செய்பவர் பிதாவாகிய கடவுள். இவர் ஒளியை வஸ்திரமாக தரித்திருப்பவர் என்று அறிந்தோம். கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில், இந்த தேவனை நாம் அழைக்கும்போது, உதிக்கும் ஜீவ ஒளியில் பிரயாணம் செய்து, அவருடைய வார்த்தைகளை நம்பும் நம்மை வந்து சந்திப்பவர்தான் பரமாத்துமாவான (கடவுளின் ஆத்துமா) பரிசுத்த ஆவியானவர். பாவ இருள் மூடியிருக்கும் இந்தப் பூமியில், நாம் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் வாழ்வதற்கு ஜெபம் அடித்தளமாக (Prayer is the Foundation of Eternal Life) இருக்கிறது. ஜெபம் நிறைந்த வாழ்க்கையைவிட்டு, உலகத்தின் தீமை தூரமாய் ஓடிப்போகிறது. சாத்தானும், அவனது தேவர்களும் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கண்டு பயப்படும் கோழைகள். இயேசுவின் நாமத்தில் பேய்கள் நடுங்கும்;

நோய்கள் குணமாகும். இவரை விசுவாசித்து சுகமடைவீர்களாக, இயேசு உங்களை நேசிக்கின்றார்.

ஆத்துமா பரிபூரணமடைய வேண்டும்

தேவன் நமக்குத் தந்துள்ள ஆத்துமா அருமையானது. இதில் கட்டப்படும் வாழ்க்கையை, அவருடன் பகிர்ந்துகொள்வது தெய்வீகமானது. தேவ ஆவியானவர், நம்முடைய ஆத்துமாவில் வாசம் செய்ய ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, நமது வாழ்க்கை பரிசுத்தமடைகிறது. இதுதான் உண்மையான தெய்வத்தை வழிபடும் முறையாகும். அப்படியில்லாமல், நம்மை படைத்த தெய்வத்தை, ஆத்துமாவிற்கு வெளியே வைத்துப்பார்க்க நினைப்பது, அவரை நம்முடைய வாழ்க்கையைவிட்டு தூரப்படுத்துகிறது. இதனால் நமக்குச் சொந்தமான சிந்தனைகளும், குணங்களும் அவரிடம் இருந்து மறைக்கப்பட்டு, கடின இருதயமும், கீழ்ப்படியாத மனமும் நமக்குள் உருவாகிறது. இது தெய்வத்துடன் வளர வேண்டிய நம்முடைய உறவைத் துண்டித்து விடுகிறது. தேவனுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படாத நம்முடைய வாழ்க்கையை, அவர் எப்படி ஒழுங்குபடுத்த முடியும். நமது வாழ்க்கைக்கு வெளியே இருக்கும் இந்த உலக தெய்வங்கள் (தேவர்கள்), கடைசியில் நம்முடன் வரப்போவதில்லை. இவர்கள் தேவனுடன் வாழத்தகுதியற்றவர்கள் என்று நியாயத்தீர்ப்பை அடைந்து, மோட்சத்திலிருந்து நரகத்தில் தள்ளப்பட்டவர்கள். ஆனால் நமது நிலை என்ன? ஒரு நாள் ஆத்துமாவாக இந்த உலகைக் கடந்து, தேவனிடம் நியாயத்தீர்ப்பை பெற செல்ல வேண்டும். அப்பொழுது யார் நம்முடன் வருவது? பரிசுத்த ஆவியாக வாழும் இயேசுவே நம்மை மோட்சம் அழைத்து செல்பவர். ஆகையால், நமது ஆத்துமா பரிபூரணம் அடையும்

படியாக, நம்முடைய வாழ்க்கையை ஆண்டவராகிய இயேசுவுடன் பகிர்ந்துகொள்ளுவோம். அவர் நம்முடைய இருதயத்தில் வருவதால், பரிசுத்த ஆவியாக ஜீவிக்கும் பரமத்துமாவான கடவுளுடன் நாம் ஒன்றுசேருகிறோம். அவருடைய வெளிச்சத்தில் இளைப்பாறுதலை அடைகிறோம். ஜெபம் இதற்கு பாலமாக (Bridge) இருக்கிறது.

யார் ஜெபிக்க வேண்டும்?

ஆண்-பெண் உறவு மாம்சீகமானது. இவை மாம்சத்தின் கிரியைகளையும், குணங்களையும் நம்மில் உண்டாக்கும். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவருடன் நாம் வைத்துக்கொள்ளும் உறவு ஜெபம் ஆகும். இதனால் ஆவியின் குணங்கள் நம்மில் பிறக்கும். மாம்சம் பெலவீனமானது; ஆவியோ உற்சாகமுள்ளது. ஜெபம் ஒரு விசுவாச வாழ்க்கையை கட்டுகிறது. இதில் ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் கிடையாது. ஆண்-பெண் சரீரங்களில் காணப்படும் வேற்றுமை, அவர்களது குணங்களில் வெளிப்படுவதில்லை. ஆகையால், தேவனாகிய கர்த்தர், ஆத்துமாவின் சாயலை தமது குணங்களினால் அலங்கரிக்கின்றார். அதனால், “பரிசுத்த அலங்காரத்துடனே தேவனைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்”, என்று வேதம் நமக்கு போதிக்கின்றது.

எனக்கு அன்பான சகோதரனே, சகோதரியே, இந்த நேரத்தில் ஆண்டவராகிய இயேசு உங்களோடு நிச்சயமாய் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் தந்த ஆத்துமா உங்களில் வாசமாய் இருக்கின்றது. இந்த ஜீவன் மிகவும் விசேஷமானது; இது தேவனின் மகிமையாக உயிர்த்தெழுவேண்டும் என்பது, அவரது சித்தமாக (God's plan) உள்ளது.

என்னோடு சேர்ந்து இப்படி ஜெபிப்பீர்களா!

அன்புள்ள இயேசுவே, நான் இவ்வளவு காலம்
உங்கள் மரணத்தையும், உயிர்த்தெழுதலையும்
அறியாமல் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றேன்.
இன்று உமது அன்பை உணரும்படியாக
தேவ இரக்கம் எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது.
கல்வாரியில் சிந்திய உமது இரத்தத்தால்
என்னைக் கழுவும்; எனது பாவங்களை மன்னியும்.
உம்முடைய பிள்ளையாய் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்.
கடைசிவரையில் உமது சத்தியப்பாதையில்
என்னை நடத்தி, தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தில்
சேர்த்துக்கொள்ளும்.
இயேசுவே, உம்மை நான் நேசிக்கிறேன்.
ஆமென்.
கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக.

To grow in God's word visit us at
www.familyofjesuschrist.org

இந்த புத்தகத்தை பற்றி

ஆவி + வார்த்தைகள் = ஆத்துமா

சரீரத்தில் வாழும் மனிதர்கள் ஆத்துமாவாக ஜீவிக்கின்றனர். தங்களுக்கு பிடித்தமான வார்த்தைகளை அவர்கள் கற்றுக்கொண்டு, வாழ்க்கையின் குணங்களை உருவாக்குகின்றனர். குழந்தை பருவமுதல், உலகத்தில் வார்த்தைகளை கற்றுக்கொள்ள, உணவு, உடை மற்றும் இருப்பிடத்தை தேடுகின்றனர். தங்களை படைத்த தேவாதி தேவனை குறித்து அறியாமலும், உணராமலும், பலவிதமான பழக்க வழக்கங்களையும், மற்றும் நெறிமுறைகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஆசையும், கவலையும் நிறைந்த ஒரு வாழ்க்கையை தொடருகின்றனர். எங்கே முடியும் மனுஷரின் வாழ்க்கை? நம்முடைய ஆத்துமாவிலுள்ள வார்த்தைகளே தீர்மானிக்கும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை கற்றுக்கொள்ளும் ஆத்துமா, தேவசாயலை பெறும். இதன்மூலம் அந்த ஆத்துமாவில் தெய்வத்தின் குணங்கள் பிறக்கும். இதுவே மோட்சத்திற்கு போகும் சத்திய வழியாகும். இந்த ஜீவபாதையை ஏற்படுத்தியவர்தான் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து. இவரது வார்த்தைகள் மனமாற்றத்தை தோற்றுவிக்கும் மருந்தாகும். மனமாற்றம் நமக்குள் குணமாற்றத்தை உண்டாக்கும். நம் மனம் புதிதாகுவதினால், நமது வாழ்க்கையில் தேவ சமாதானம் கிடைக்கும்; முடிவில் ஆத்துமா முக்தியடையும். இதைக்குறித்து இந்த புத்தகம், மதசார்பற்ற விதத்தில் ஒரு சிறு விளக்கமளிக்கிறது. படித்து தேவ பிரசன்னத்தை உணருங்கள்.

அன்புடன்

சகோ. தாவீது

சகோ. நாதன்

இயேசுவின் குடும்பம் ஜெபக்குழு, பெங்களூர்

